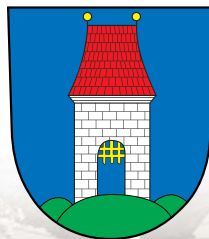

Dřevohostický zpravodaj

Mažoretky Třpytky na XXI. setkání dechových hudeb v Dřevohosticích

3 - 2014

**„Štěstí přijde teprve tehdy,
když mu neklademe žádné podmínky“**

Artur Rubinstein

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita, Jana Josieková, Petr Menšík
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, listopad 2014, číslo 3/2014
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	31. 12. 2014

Úvodník

Vážení spoluobčané,

nejen léto je za námi se všemi kulturními, společenskými a sportovními akcemi, ale končí také volební období 2010 – 2014. Při čtení těchto řádků již budou známa jména zvolených zastupitelů jednotlivých politických stran a seskupení, kteří uspěli ve volbách do Zastupitelstva městyse Dřevohostice na volební období 2014 – 2018. Z původních 15 členů zastupitelstva kandidovalo jen 7 stávajících. Dojde tedy k výrazné obměně zastupitelstva. Každý člen zastupitelstva městyse, jakožto nejvyššího samosprávného orgánu, má mít ve svém rozhodování na mysli především zájmy městyse, orientuje se v předkládaných materiálech, zná svá práva a povinnosti, dokáže si utvořit vlastní názor, vyslovit jej a prosazovat. Zná zákon o obcích, ví, co si vůči němu může dovolit úředník, jaká práva mají občané, zkrátka – není apatickým členem zastupitelstva, který zvedne ruku automaticky pro všechno, co je mu předloženo. Zastupitel je v neposlední řadě člověk, který svým vystupováním získává přirozenou autoritu, respekt a vážnost a který je ostatním dobrým kolegou.

Na ustavujícím zasedání zastupitelstva bude zvolena nová rada městyse včetně starosty a místostarosty. Bude opět před nimi stát nelehký úkol starat se o místo, kde žijeme. Z vlastní zkušenosti jsem poznal, že je to zodpovědná, těžká a někdy nevděčná práce. Občas jsem se ptal sám sebe, zda má tohle všechno smysl. Když se ale něco konkrétního povede a podaří změnit k lepšímu, je to přesně ta chvíle, kdy se dostaví jednoznačná odpověď na všechny pochybnosti: „smysl to má“. Tahle každodenní práce o obecní blaho, o které mluvil už prezident T.G. Masaryk, totiž přináší ovoce všem lidem kolem nás. Vidět spokojené rodiny a jejich děti, které se do svého rodného městyse rádi vracejí, je to, co je naší společnou odměnou za ty desítky hodin jednání, běhání a „přesčasů“.

Není pochyb o tom, že obrovská šíře problémů, které členové zastupitelstva, rady a vedení městyse musí operativně denně, ale i s dlouhodobým výhledem řešit, vyžaduje velkou sumu odborných znalostí. Za jedno z nejdůležitějších považuji, aby zastupitelé měli právní povědomí o aspektech nakládání s majetkem městyse. Zastupitelé městyse, starosta, místostarostové a radní jsou ze své činnosti trestně odpovědní, nesou přestupkovou odpovědnost a odpovídají za škodu způsobenou městysi celým svým majetkem. Pouze otevřená a odpovědná rozhodování může vést k efektivnímu hospodaření s obecním majetkem. V době úspor a finančního nedostatku je efektivita hospodaření základním předpokladem pro zdravý rozvoj městyse.

Proto chci poděkovat vám všem, kteří jste šli do letošního volebního klání znovu. Na kandidátkách byla celá řada zkušených a odhodlaných lidí, majících zájem pustit se do boje o přízeň voličů s přesvědčením, že je stále spousta práce, kterou je třeba udělat. Obdivuji také odvahu všech nových kandidátů, kterým není jedno, co se děje na jejich radnici nebo úřadě našeho městyse. Proto se rozhodli vzít situaci do vlastních rukou a nebojí se odpovědnosti. Pro mě to znamená jediné – naději, že společně dokáží vést náš městys ve prospěch všech spoluobčanů.

*Stanislav Skýpala
starosta městyse Dřevohostice*

Sloupek místostarosty

Po čtyřletém volebním období bychom měli alespoň krátce bilancovat. Snad můžeme říci, že se podařilo realizovat pár skvělých projektů, které zpříjemnily život našim občanům, že se podařilo realizovat pár plánů a vizí, které naše městečko potřebovalo. Podařila se rekonstrukce základní školy. Celý objekt je obalen polystyrenem, vyměněna jsou okna a do daleka září světlá fasáda. Vyměněna byla podlaha v tělocvičně a odizolovány stropy. Podařil se i projekt, který zlepšil přístup žákům školy k novým informačním technologiím. Škola byla vybavena novou počítačovou tech-

nikou, a tak jsou dnes v učebně informatiky i v učebně pro výuku cizích jazyků vytvořeny možnosti výuky srovnatelné s prestižními městskými školami. A atraktivita školy byla zvýšena i dalším projektem a to vybudováním nového sportovního hřiště. Vzniklo tady krásné zázemí pro venkovní sportovní vyžití. Hřiště s malou atletickou dráhou a skokem dalekým je vhodné nejen pro žáky školy, ale i pro

dospělé hráče malého fotbalu, volejbalu i nohejbalu, pro florbal, tenis nebo třeba badminton. Teď se ještě musíme naučit hřiště optimálně využívat.

Rekonstrukcí chodníků se podařilo i trochu zlidštit Náměstí. Nemělo by být jen parkovištěm pro automobily, mělo by se stát lákavým srdcem městečka a provedenými stavebními úpravami jistě zvedlo svou historickou hodnotu. Mělo by nastavit občanům svou přívětivější tvář, mělo by se stát příjemnějším a vyhledávanějším. Dlouho nás trápil nevhodný stav vozovky II/150, která protíná obec od Přerova ve směru na Bystřici p. H. I zde se však částečně pohnuly ledy, vozovka alespoň v délce od obloukového mostu po spodní okraj Náměstí byla vyfrézována, byl položen nový asfaltový koberec a po obou stranách byla vyměněna dlažba chodníků. Obloukový most však stále zůstává v téměř havarijním stavu a část komunikace k bývalému cukrovaru, přes naše silné lobování u Správy silnic i na Krajském úřadě zatím realizována nebyla. Věřme v to nejlepší a doufejme, že k opravě tohoto úseku také nazraje čas, finanční prostředky ze strany naší obce nutné ke spoluúčasti na investici jsou připraveny.

Určitá finanční opatrnost a určitá finanční předvídatost se ukázaly jako moudré, ekonomické výhledy na rok 2012 a 2013 nebyly nijak optimistické a tak jsme volili střídmejší stavební akce, nepodléhali jsme přáním či doporučením občanů, kteří v dobré víře tlačili na nutnost postavit, zkrátit či vybudovat něco, na co v rozpočtu nebylo. Více jsme zapojovali vlastní stavební skupinu a organizovali jsme vlastní stavební činnost. Dokla-

dem toho je i oprava a rozšíření chodníku na ul. Bystřická, od bývalého Kvasnicového až po dům pana Možíše ve směru na mateřskou školu, pozdější oprava hasičské zbrojnice, vydláždění vstupu před mateřskou školou, ale třeba i rekonstrukce prostor v zámku pro Pamětní síň kardinala Lva Skrbenského.

Dodavatelsky byla firmou Signalbau rekonstruována síť nízkého napětí na Náměstí od Kroulíkového

až po trafostanici u obloukového mostu, souběžně s těmito pracemi proběhla i rekonstrukce veřejného osvětlení na Náměstí. Ale i jiné práce snad uspokojily potřeby našich občanů. V místě zvaném Kuřín byl otevřen prostor pro skládku pevné sutě a na Náměstí, ve dvoře stavebního úřadu, sběrné místo nebezpečného odpadu. Nechci také zapomenout na vybudování varovné a záchranné signální sítě v místech ohrožení před povodní. V rámci tohoto projektu byla instalována hlídací čidla na hladinu říčky Bystřičky, ale hlavním přínosem bylo vybudování bezdrátového rozhlasu po celé obci.

Pustili jsme se do obnovy starých a někdy už neexistujících alejí. Podél polních cest, za ulicí Lesní a od Chmelína směrem k lesu bylo vysazeno celkem 170 mladých stromků. Ve výsadbě jsme pak pokračovali i podél polní cesty vedoucí na Radkovy a v místě pod „Kravincem“.

I kulturou žila naše obec, a nebyly to jen dechovky, které mají vysoký kredit a v mnoha okresech jsou určitě největší společenskou akcí tohoto žánru, srovnatelné s mnoha krajem více podporovanými kulturními akcemi. Jejich dosah je nadregionální a nebojím se prohlásit, že mezi hudebníky a vyznavači dechovky je naše „Setkání“ uznávané celorepublikově. Pokračovali jsme ve spoustě dalších drobnějších kulturních akcí, které možná uspokojily ještě více místních občanů. Při setkání našich seniorů v sokolovně se schází více než 150 místních občanů. Podařilo se udržet tradici masopustních radovánek a Kácení máje je už také pevně zakotveno v našem kulturním kalendáři. Děti jsou nadšené z Večerní prohlídky zámku, která zásluhou několika nadšenců vždy s humorem přiblíží určitou pasáž historie obce. Sami divadelníci vám řeknou, že poslední dvě-tři ochotnická představení patřila k tomu lepšímu a venkovní divadelní představení našich ochotníků na zámku je opravdovou raritou. Pozvedla se oslava Svátku matek, když si jeho organizaci vzala pod křídla obec, svou úroveň si drží Hubertova jízda a velký zájem dětí je i o Stezku odvahy a Běh zámeckou alejí. K tradicím už patří Rockfest pro mladé a Slet čarodějnic, který za posledních asi pět let zvednul křivku své návštěvnosti až na 2000 lidí. Doslova unikátní je hasičské muzeum v předzámčí.

V závěru roku každoročně oceňujeme naše občany za obětavou práci odvedenou ve prospěch obce. Vážíme si však práce všech lidí, všech spoluobčanů a z hloubi srdce děkujeme všem, kteří podali své obci pomocnou ruku. Věřte, že naše obec si vaši lásku zaslouží.

Petr Dostál

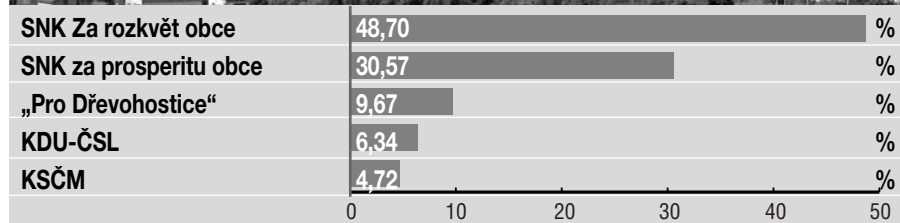
Volby do Zastupitelstva městyse Dřevohostice v říjnu 2014

Z celkového počtu 1200 oprávněných voličů v Dřevohosticích přišlo k volbám 671, což je 55,92 %. Odevzdali celkem 9081 svých hlasů a rozdělili je takto:

SNK Za rozkvět obce	4 422 hlasů,	to je 48,70 %
SNK za prosperitu obce	2 776 hlasů,	to je 30,57 %
„Pro Dřevohostice“	878 hlasů,	to je 9,67 %
KDU-ČSL	576 hlasů,	to je 6,34 %
KSČM	429 hlasů,	to je 4,72 %

Do Zastupitelstva městyse Dřevohostice byli zvoleni:

jméno příjmení	věk	strana	počet hlasů
Petr Dostál	54	Za rozkvět obce	393
Karel Seidl	52	Za rozkvět obce	375
MUDr. Michaela Roubalíková	42	Za rozkvět obce	361
Tomáš Doušek	37	Za rozkvět obce	321
Jiří Zbírál	56	Za rozkvět obce	256
Bc. Petr Menšík	34	Za rozkvět obce	288
Ing. Stanislav Čížek	32	Za rozkvět obce	323
Pavel Roubalík	41	Za rozkvět obce	280
Ing. Petr Neděla	40	SNK za prosperitu obce	252
Jaroslav Jančík	49	SNK za prosperitu obce	243
Pavčina Tellingerová, dipl.d.h.	37	SNK za prosperitu obce	241
Pavel Mrtvý	42	SNK za prosperitu obce	225
Ing. Lumír Vařecha	48	SNK za prosperitu obce	208
Ing. Marie Zlámalová	33	KDU-ČSL	93
Aleš Sigmund	36	„Pro Dřevohostice“	103

Rekapitulace činnosti Zastupitelstva městyse a Úřadu městyse Dřevohostice ve volebním období 2010–2014.

Na konci každého funkčního období v jakékoliv instituci je dobré nějakým způsobem zrekapitulovat svou činnost. Ve volebních programech jednotlivých stran byla celá řada společných úkolů a cílů a jejich plnění bylo zcela závislé na objemu finančních prostředků, se kterými mohl městys v průběhu roku disponovat. Když se něco dělá, obvykle se mnohé povede dobře, něco méně dobře a něco se také nepovede. Buď se plány splní, nebo nesplní, obvykle se splní částečně. Veřejná funkce je pak podle toho hodnocena jako dobrá či špatná, obvyklé je, že někdo ji hodnotí kladně, někdo záporně. Aby mohla být zpráva o činnosti hodnocena jako zpráva a ne jako samochvála nebo naopak sebesmrkačství, je třeba uvádět pokud možno jenom fakta. O to se pokusím z pozice zastupitele, jemuž byla ve volbách zastupitelstva městyse v r. 2010 svěřena funkce starosty třinácti hlasů z patnácti. Před výčtem informací přeče jen krátká zmínka alespoň částečně vystihující rozdílnost předešlých a právě uplynulého volebního období z mého pohledu.

Základní prokazatelný rozdíl je v naprosto bezprecedentním nárůstu administrativy ve všech oblastech činnosti samosprávy, přenesené státní správy, dotační politiky, spolupráce, nebo častěji nespoleupráce veřejných institucí. Zásadní posílení kontrolních mechanismů činností státu nejen vůči státním institucím a podnikům, ale i obcím a občanům. Stále častěji je i obecní samospráva podrobována kontrolám s nádechem snahy po kriminalizaci jakékoliv činnosti samosprávy. Možná jde jen o pocity, ale intenzivní. Pod záminkou harmonizace legislativy České republiky s Evropskou unií se již nahromadilo a zřejmě ještě nahromadí tolik administrativy, že bude stále méně času na skutečně tvořivou činnost.

Přes tyto skutečnosti se podařilo udělat městysi mnohé a všechny dosavadní kontroly dopadly pro městys velmi dobře. Za důležité považuji fakt, že postupy státních úředníků i velké množství administrativy nás neodradily od snahy získávat a čerpat dotace. Zajistit přiměřený a občanů očekávaný rozvoj městyse totiž bez dotací stále nejde. Městys každoročně přispívá organizacím zajišťujícím humanitární a sociální služby pro naše občany. Organizuje celou řadu kulturních a společenských akcí, rovněž podporuje kulturní akce pořádané jednotlivými spolky, a to nejen finančně, ale i nasazením pracovní skupiny. Bohužel některé spolky berou tuto výpomoc již jako samozřejmost.

Městys eviduje 17 zájmových skupin, které každoročně za předem stanovených podmínek finančně, organizačně i prostorově podporuje. Všechny zájmové skupiny využívají obecní prostory bezúplatně. Z akcí pořádaných zájmovými skupinami městys nevybírá poplatky ze vstupného a veškerý výtěžek tak zůstává pořadateli. Činnost zájmových skupin v městysi je obyvateli i okolím velmi pozitivně vnímána. O celé řadě akcí jak na úseku hospodářském, tak kulturním a společenském, pořá-

daných městysem, zájmovými spolky, mateřskou školou i základní školou vás bude ve svém příspěvku informovat místostarosta městyse.

Co jsme plánovali a dosud se nepodařilo:

- připravit k realizaci projekt „Revitalizace lokality Šibence“ – získat vyjádření z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových
- dořešit majetkové záležitosti u pozemků ve vlastnictví městyse a užívaných občany
- připravit závaznou studii na využití zámeckých prostor
- zajistit vhodné prostory pro zázemí pracovní skupiny a garážování techniky ve vlastnictví městyse
- dílčí opravu smuteční síně, odvod dešťové vody a vybudování důstojného sociálního zařízení
- zajištění bezpečnosti občanů a majetku instalací kamerového systému
- rozšíření partnerské spolupráce s Gminou Turawa v Polské republice
- uzavření smlouvy o partnerské spolupráci s obcí Zlaté ve Slovenské republice

Práce zastupitelstva obce:

Během volebního období zastupitelstvo projednalo a schválilo řadu projektů, které se podařilo realizovat. Činnost zastupitelstva byla na velmi dobré úrovni, a to i přes drobné konflikty, které bohužel nebyly vždy jen ve věcné rovině. V naprosté většině řešených problémů se v zastupitelstvu hledal převažující názor poměrně rychle. Pokud by všechna rozhodnutí procházela bez jakýchkoliv názorových střetů, bylo by to stejně chybné jako umělé obstrukce. Oba přístupy totiž nepřispívají k hledání nejvhodnějšího řešení v čase. Naopak věcná a konstruktivní diskuse podepřená dostatkem informací, které si každý diskutující sám zajistí, je to, co je pro optimální rozhodování potřebné. Proto bych chtěl zastupitelům poděkovat za některá rozhodnutí, která míří do budoucna.

Odvedenou práci samosprávy v uplynulém období hodnotím pozitivně. Zda je naše práce stejně hodnocena i veřejností, ukázaly právě nastávající komunální volby. Městys Dřevohostice je všeobecně chápán jako velmi úspěšná a dynamická obec. Jsem přesvědčen, že jsme k tomu přispěli i my a že v příštím volebním období bude na co navazovat.

Přeji našemu městysi samosprávu alespoň stejně úspěšnou, jako tu právě končí. Upřímně děkuji za výbornou spolupráci radě městyse, všem členům zastupitelstva městyse, výborům i komisím, a také občanům, kteří aktivně během volebního období pracovali pro svůj městys, a doufám, že i v budoucnu jim nebudou vývoj a směřování městyse lhostejné.

Ještě jednou děkuji.

Stanislav Skýpala
starosta městys Dřevohostice

Zastupitelé podpořili volnočasové aktivity dětí a mládeže

Před čtyřmi roky na ustavujícím zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice dne 11. 11. 2010 se zastupitelé vzdali finančních odměn za výkon funkce pro celé volební období 2010–2014. Tato částka na návrh MUDr. E. Sohliha měla být použita ve školství, sportu a pro děti. Aby tyto finanční prostředky byly poskytovány účelně, zastupitelstvo schválilo „Zásady pro poskytování příspěvků na podporu spolkového života a volnočasových aktivit z rozpočtu městyse Dřevohostice“. Celková částka vyplacená za roky 2011–2014 je 506.390 Kč.

A jak byly tyto finanční prostředky ušetřené za nevyplacené odměny zastupitelů za celé čtyři roky rozděleny, je uvedeno v tabulce níže, částky závisí na podaných žádostech o dotaci:

příjemce dotace	výše dotace
CVČ Dřeváček	34.500,-
T. J. Sokol – cvičení dětí	7.150,-
T. J. Sokol - tenis	45.565,-
T. J. Sokol - stolní tenis	10.982,-
Základní škola	140.820,-
ZŠ - mažoretky Třpytky	29.850,-
ZŠ - výtvarný kroužek	7.000,-
Mateřská škola	50.000,-
Sbor dobrovolných hasičů	32.241,-
Endurocross	15.000,-
TADOMI	58.900,-
Pionýrská skupina	49.382,-
JK Gracie	20.000,-
Český svaz včelařů	5.000,-
CELKEM	506.390,- Kč

Finanční a Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Vážení spoluobčané,
tímto si Vás dovoluji seznámit se zkrácenými verzemi kontrolní činnosti výborů.
Všechny zde uvedené informace byly prezentovány na veřejném zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice v úterý 30. 9. 2014.

Finanční výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice, č. j. 3/2014

Kontrolovaná organizace: Městys Dřevohostice, Náměstí 74, IČ: 00301213
751 14 Dřevohostice, okres Přerov

Datum kontroly: 8. 9. 2014, čas: 16:00-17:30 hod.

Při kontrole byly předloženy tyto doklady:

Kontrola návrhu rozpočtové opatření č. 3/2014.

Byl předložen Návrh vyrovnaného rozpočtového opatření městyse Dřevohostice č. 3. na straně příjmů i na straně výdajů v částce 808.300,- Kč.

Nejvýznamnější položky na straně příjmů:

Položka 2111- příjem z lesa 463.900,- Kč.

Položka 3111- komunální služby, prodej pozemků 157.817,- Kč.

Nejvýznamnější položky na straně výdajů:

Oddíl, par. 2219- chodníky 422.908,- Kč.

Oddíl, par. 3111- MŠ 249.606,- Kč.

Oddíl, par. 3636- územní rozvoj 93.800,- Kč.

Kontrola plateb za prodej dřeva z lesa velkoodběratelům 2013-2014. Pohledávky.

Byly předloženy dva dokumenty a to:

Dokument ze dne 15. 7. 2014- Uznání dluhu za odebranou dřevní hmotu v částce 15.454,- Kč (Pila Majetín spol. s r.o.).

Dokument ze dne 18. 8. 2014, který zpracoval advokát JUDr. Petr Dutko (kopie pravomocného rozsudku vůči společnosti FUNSTAV, s.r.o. v likvidaci) za neuhrazenou fakturu v částce 56.123,- Kč.

Kontrola nákladů společenských akcí pořádaných městysem Dřevohostice v roce 2014.

Bylo předloženo vyúčtování Setkání dechových hudeb 2014.

Příjmy celkem 153.780,- Kč.

Výdaje celkem 214.908,- Kč.

Rozdíl v částce -61.128,- Kč je hrazen z rozpočtu městyse Dřevohostice.

Vyúčtování Dřevohostického folklóru 2014.

Příjmy celkem 18.100,- Kč.

Výdaje celkem 74.554,- Kč.

Rozdíl v částce -56.454,- Kč je hrazen z rozpočtu městyse Dřevohostice.

Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice, č. j. 3/2014

Kontrolovaná organizace: Městys Dřevohostice, Náměstí 74, IČ: 00301213
751 14 Dřevohostice, okres Přerov

Datum kontroly: 8. 9. 2014, čas: 16:00-17:30 hod.

Při kontrole byly předloženy tyto doklady:

Kontrola plnění Usnesení z 21. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného 19. 6. 2014.

Bylo předloženo Usnesení z 21. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice- bez výhrad.

Kontrola plnění Usnesení Rady městyse Dřevohostice od 10. 6. 2014.

Byla předložena usnesení ze dne 9. 6. č. 82, 23. 6. č. 83, 14. 7. č. 84 - bez výhrad.

Kontrola nákladů na využívání vozidel a mechanizace v majetku městyse Dřevohostice 2014.

Byly předloženy knihy jízd veškerých vozidel. Zjištěny nedostatky v dopisování knihy jízd u vozidla FORD TRANZIT. Ostatní bez výhrad.

Dále byl předložen výpis zápisů nákladů na pohonné hmoty od 1. 1. 2014 do 31. 8. 2014 a to v částce 159.665,- Kč.

Zhodnocení činnosti Finančního a Kontrolního výboru Zastupitelstva městyse Dřevohostice ve volebním období 2010-2014

Každý z výborů v období let 2010–2014 provedl 27 kontrol a společně podali několik návrhů a doporučení na zlepšení činnosti a informovanosti občanů na zasedáních Zastupitelstva městyse Dřevohostice. Všechny tyto návrhy a doporučení byly prezentovány ve zpravodajích.

Co se týká kontrolovaných organizací (obec, ZŠ a MŠ), byly předkládány požadované doklady a materiály bez problémů.

Tabulka účasti jednotlivých členů výborů při kontrolách za celé volební období. Z původních tří členů výborů byl v roce 2011 počet navýšen na pět členů. Každý člen výboru byl řádně informován o termínu a náplni kontroly s dostatečnou časovou rezervou.

jméno	výbor	počet účastí	poznámky
MUDr. Eduard Sohlich	finanční	1x	odstoupil červen 2013
Ing. Petr Neděla	finanční	11x	zvolen červen 2011
Ing. Milada Chytilová	finanční	4x	zvolena červen 2013
Karel Seidl	finanční	6x	zvolen listopad 2010
Monika Zapletalová	finanční	15x	zvolena červen 2011
Zdeněk Horák	finanční	13x	zvolen listopad 2010
Jaroslav Jančík	kontrolní	26x	zvolen listopad 2010
Hana Bičanová	kontrolní	19x	zvolena červen 2011
Oldřich Zmeškal	kontrolní	6x	zvolen červen 2011
Jiří Zbíral	kontrolní	0	zvolen listopad 2010
Petr Vinklárek	kontrolní	24x	zvolen listopad 2010

Zpracoval Jaroslav Jančík

Na dechovkách se předvedly záhorské kroje

„Tragačú, tragačú, co sa já jen pro tebe, co sa já jen pro tebe, tragačú naplačú....“ zazněla slova veselé moravské písně. Na tanečním parketu dřevohostické zámecké zahrady se roztančili děvčice a šohajové Dřevohostického folklorního souboru v nádherných záhorských krojích. A historický tragač našel opět své veledůležité místo v dnešní digitální době plné automatizovaných strojů.

Kde zmizely ty pradávné časy, kdy lidé oblékali kroj jako součást svého každodenního života? Kdy tragač byl nepostradatelnou součástí každého stavení. Nostalgicky zavzpomínají už jen pamětníci, kterých je mezi námi jako šafránu. A kdo ze současné generace alespoň tuší, že se Dřevohostice nachází v oblasti Záhoří?

Záhoří je oblast mezi Valašskem a Hanou. Je to rozhraní a hranice by mohly znamenat, že člověk nepatří ani na jednu stranu. Ve skutečnosti tomu tak není. Záhorané vytvořili své tradice, kroj a mají svou bohatou historii.

Století se hranice Záhoří pohybovaly, nebyly jasně vymezeny. Jestli jste na Haně či na „Valachoch“ bylo možno rozpoznat právě podle starých zvyklostí, jazyka, kroje, tradic. Poslední vymezení je tradováno na přelomu století 19. až 20.ého. Celému Záhoří vévodí obec Soběchleby. Jádrem Záhoří tvoří území trojúhelníku měst Lipník nad Bečvou, Bystřice pod Hostýnem a Hranice.

Hanáci zde přecházejí některými maličkostmi v kroji již do valašského rázu. Že však přece Záhoráci jsou více Hanáci, poznáme podle nářečí (na Záhoří směrem k Přerovu převládá nářečí hanácké, ku Kelči zase valašské), ale i podle kroje, který je v mnohém velmi podobný hanáckému. Proč kroj, kde se vzal? Kroj byl třídním oblekem venkovského obyvatelstva, jím se lišilo od městského. Zánik kroje se zapisuje kolem let 1850 a představe si, že Záhoří a Holešovsko podrželo kroje nejdéle. Poslední sta-

řičci, kteří chodili v kroji celý život a byli v něm i pohřbeni, byli Kulenda František a Baďura Šebestián v letech 1930 a byli z Tlumačova.

Dřevohostické kroje měly v ono nedělní odpoledne dne 27. 7. 2014 svou obnovenou premiéru téměř po 70-ti letech. Zahrálo nás u srdce, když přišlo poděkování i od babiček, které si mohly zavzpomínat na zašlé časy i díky našemu představení záhorských krojů.

Toto vystoupení nacvičily děti a všechny paní učitelky z MŠ Včelka v Líšné. Tančili s námi i přátelé naší školky a 3 dřevohostičtí mladí občané. Zazněly lidové písně Tovačov, Beskyde, Co to tam šupoce za doprovodu lidové muziky Věrovanka a velký ohlas získala moravská lidová píseň Tragač, kterou máme všichni ve velké oblibě. Dětičky i dospělí tanečníci byli skvělí (pro zajímavost: nejmladší tanečníci nebyly ještě 3 roky a nejstarší je více než 50 let). Počasí prálo a to umocnilo skvělou náladu.

Mnoho bych mohla napsat o Záhoří, ale to by nestačila stránka a tak zase někdy příště.

Nezapomínejme na odkazy našich předků. Je v nich spousta moudra a životních zkušeností. Mějme je v účtě a dodržujme tradice. Vždyť mnohdy to bylo jediné, co jim v minulých těžkých časech zůstalo.

S úctou Ilona Zapletálková t.č. ředitelka MŠ Včelka v Lišné

PS. Tímto bych ráda poděkovala všem dobrým lidičkám, kteří se mnou do „toho“ šli. Našli si čas v době dovolených a prázdnin. Ve velkém horku chodili na zkoušky a snažili se, aby vystoupení bylo dokonalé. Nakonec se vše vydařilo. Zůstanou nám krásné vzpomínky...

Sponzoři Setkání dechových hudeb 2014

Obec Radkova, Hotel Cementář Hranice – Petr Matějčík, SSKO s. r. o., Přerov, Obec Křtomil, Zdeněk Pořízek, zámečnictví, SITA CZ, a.s., Josef Kretek, Prosenice, Obec Radkova Lhota, Obec Nahošovice, Obec Lipová, Renomia a. s., pojišťovací makléřská spol., DSD – Dostál a. s., Dřevohostice, Ivana Pešáková, bufet Dřevohostice, ComIT services, s. r. o., Petr Nesvadba, M + O Instalace, s. r. o. Dřevohostice, Z&Z Dřevohostice s. r. o., Ing. Jan Vlach, Dřevohostice, Květinářství Blanka Zavadilová, Štěpán Habčák – zemní práce, Ing. Jan Kubiček – průmyslové zboží, MVDr. Josef Večeřa, veterinární lékař, Nedělová Oldřiška – Potraviny, ACR Bohemia, Hranice, MUDr. Hana Vaculíková, zubní lékařka, Obec Čechy, Robert Tuček – tesař, Dřevohostice, Manželé Grňovi – cukrárna, Květinářství Dagmar Kučerková, Zemědělské družstvo Dřevohostice, Manželé Hlavizňovi, Dřevohostice
mediální podpora: Rádio Haná, Český rozhlas Olomouc, Rádio Proglas

Finančně podpořil Olomoucký kraj

Všem děkujeme.

Turovické hry

Jedenácté setkání obcí mikroregionu Moštěnka přivítaly Turovice. Deštivé počasí předchozích dní se v sobotu 6. září jakoby zázrakem proměnilo v příjemné teplo a borce zastupující osm obcí přivítaly na turovickém hřišti dokonce sluneční paprsky. Když konečně dorazili na bicyklech i všichni Vašinoři, kteří tvořili podstatnou část dřevohostického týmu, soutěže o klíče k pevnosti Boyard mohly začít. Hned první klání mělo nečekaný průběh – do sklenic s nevábným obsahem, z nichž však jen jedna skrývala klíč, měly sáhnout ženy. „To se chlapi tedy spletli,“ komentovala jedna ze soutěžících ještě s rukama od jakéhosi zeleného fujtajblu, „víte, co taková ženská musí všechno chytit do ruky? Kdyby tak nechali pány přebalit mimino, to by bylo něco,“ dodala zlomyslně. „Nejvíce se mi líbila jízda na surfovém prkně,“ pochvalovala si Nikola Ševčíková, která přihlížela sportovní disciplíně s rodiči. Atrakce připomínající jízdu na býku poskytla kromě sportovního výkonu i pohled na nebývalé kreace borců odlétajících v parakotoulech do matrací.

Souhru dvojic prověřil klíč zavěšený na laně, které se cikcak proplétalo mezi vzrostlými stromy. Tam také začaly poprvé padat společenské zábrany, protože bylo nutno posadit si spoluhráče nebo spoluhráčku na ramena a koordinovat vzájemně postup vpřed i vzad, což se neobešlo bez potupných oslovení a kritik ze strany nehrajících členů týmů. Získat další klíč byla práce pro silné chlapy, kteří uvázání na pružinu na něj museli dosáhnout. Technika rozběhu a mocného skoku se však vyplatila jen některým. Zlomyslné obecenstvo mohlo dokonce obdivovat jakost spodního prádla, když obětavému borci stáhl potměšilý postroj kalhoty i obuv.

Složité manévry, při němž týmy lovily své klíče skrze síť a mříž, přinesl jak triumfální radost, tak trpké porážky, když soupeř hmátl po trofeji o zlomek vteřiny rychleji a vyfoukl tak ostatním vítězství. Bojovníci se vymlouvali na třes rukou, lomcování sítí, a dokonce na nepřející vítr, či oslepení kouřem z grilu, na němž se připravovaly chutné klobásky, šťavnaté steaky a uzená kuřata.

Do mokré disciplíny se zapojily celé týmy. To už šly jasně do vedení Domaželice, které neoponečávaly nic náhodě, trénovaly nasucho již před bojem, přerozdělovaly si role v týmu podle zákeřnosti disciplíny a pilně se koncentrovaly. Jiná družstva také v mezích trénovala, ovšem spíše namokro, a také určovala úlohu hráčů, a to zhus-

ta tak, že se marně hledal dobrovolník, který by do toho šel. Přelévání vody v řadě z ešusu do ešusu přineslo nevídané úkazy, kdy rychlý bojovník nalil vodu pomalejšímu spoluhráči do nádoby, která tam ještě nebyla. Že se někde stala chyba, postřehl rychlík obvykle, až mu teklo do bot. Sporný výsledek Lipové a Domaželic, kdože vytáhl utopený klíč dřív, měl nečekaný konec. Lipováci ještě před opakováním soutěže, které si jejich protest vyžádal, uznali, že soupeř byl rychlejší, a stali se tak morálními vítězi tohoto kola, i když bez klíče.

Sehranost týmů a jejich zdravotnickou přípravu prověřil transport raněného. Ubožáka však jistá družstva buď již po trase, nebo při závěrečném spurtu do cíle nádhernými oblouky katapultovala z nosítek. Buď jim bláto lehké!

Kdo očekával, že se boj molitanovými dřev-

ci na kladině ponese v duchu něžného oťukávání po vzoru galantních turnajů, byl by překvapen přívalem primitivního násilí. Protivníci obvykle potěžkali zbraně a ihned po startu se s neandrtálským řevem vrhli proti sobě, takže v několika málo okamžicích byl znám jak poražený, tak vítěz, který s prvobytně pospolnými skřeky dával najevo svou radost a křepčil s vyhraným klíčem kolem kolbiště.

To proplétání celého týmu gymnastickou obručí vyžadovalo opět jemnou souhru pohybu a společnou strategii. Zápal odhodlaných bojovníků šel tak daleko, že se

pokusili dostat do kruhu až dva najednou, ovšem zákon o zachování hmoty byl neúprosný a fungoval i v Turovících.

Nejvíce bezpečnostních opatření doprovázelo poslední závod, s nímž se diváci dosud setkali jen na Divokém západě. Hodit sekerou tak, aby se nejen zasekla do trámku, ale ještě přesekla tenoučký provázek s klíčem, se povedlo jedinému závodníkovi. To ovšem vyvolalo řadu následných pokusů zejména mezi muži mimo soutěž, a nebyly všechny úspěšné! Můžeme tedy konstatovat, že šlo o disciplínu velmi obtížnou, při níž bylo úspěchem už to, že jediným zraněním byla zadřená tříska.

Poslední klíče byly rozděleny a mohlo se začít počítat. Tým obce Domaželice předložil osm klíčů, stal se zasloužilým vítězem 11. ročníku a patří mu letošní zlatý pohár. Se sedmi klíči v hrsti přispěchali Želatovičtí a Turovičtí. Stejný počet bodů si tedy vyžádal novou soutěž. O stříbru rozhodl duel v dojení. Ochránci zvířat se však nemusejí obávat, protože cvičné vemeno zapůjčila přerovská Zemědělská škola. Rozstřel a množství nadoženého „mlíka“ přičklo druhou příčku místnímu týmu.

Bronz a medaili za statečnost si odnesli borci Želatovic. Kdo jste příznivci mikroregionálních setkání, možná si vzpomenete na neblahý úraz, který bojovné Želatovčáky při posledním turnaji oslabil. Nejen že na hry nezaněvřeli, ale s uzdraveným závodníkem ve svém odhodlaném týmu se přijeli poprat o umístění znovu a bodovali.

Dřevohostičtí, kteří si v posledních turnajích nevedli pravda nejlépe, vyšli konečně ze svého stínu a obsadili pěkné páté místo.

Poháry vítězům jsou tedy předány a nastává vzájemné blahopřání a děkování. Cenu publika za nejvýkonnějšího a nejvytrvalejšího děkovače získal pro tým Lipové jeho lídr a starosta obce, když v několika vlnách vzdával díky plných dvanáct minut!

Nejhodnotnější kusy z bohaté tomboly byly předány, unavení organizátoři si mohou dát po zásluze konečně pivo a štamprli, kapela Atlanta Rock rovná na pódiu své nástroje a mně nezbyvá než také poděkovat. Za nádherné odpoledne strávené se smíchem a tváří uprostřed lidí, kteří nelitují námahy a času, aby pobavili druhé i sebe, kteří bojují o „dušu“ a „na krev“ za čest svých obcí, kteří zkrátka umějí žít.

Nataša Kučerová

...a pohledem přímých aktérů:

V sobotu 6. září 2014 se družstvo dřevohostických neohrožených sportovců a bojovníků utkalo s ostatními nadšenci z obcí mikroregionu Moštěnka. Tým ve složení 3x Vašinovi (Jirka, Šárka, Terka), Pavlík Čížek, Ondra Vařecha, Vlasťa Pecháček, Tom Seidl a Tom Ondruška alias Hruša se nadšeně vrhal do všech připravených úkolů. Cílem hry bylo posbírat co nejvíce klíčů, a tak jsme je hledali mezi slimáky, kuřimi exkrementy i ve zbytcích jídla, další klíč jsme vysurfovali. I na záda jsme si vlezli. Po přestávce pak přišly disciplíny jako rytířský boj na kládě, ošetření pacienta na urgentním příjmu s bleskovým transportem na nosítkách, chytka klíče s gumou za pasem nebo indiánský vrh sekýrou do nitě. Ač se nám nepodařilo získat hlavní cenu, vyhráli jsme báječné odpoledne plné zábavy.

Vašinovi

Poděkování starosty obce Turovice

V sobotu 6. září se na Výletišti v Turovicích konal již po jedenácté boj mezi zástupci obcí z mikroregionu Moštěnka. Letošního ročníku se zúčastnilo 8 týmů. Byly zde zastoupeny obce Bochoř, Čechy, Domaželice, Dřevohostice, Křtomil, Lipová, Turovice a Želatovice.

Celým odpoledním programem návštěvníky provázela paní ředitelka ZŠ Dřevohostice Nataša Kučerová, které bychom tímto chtěli jako organizátoři velmi poděkovat. A také bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám s přípravou akce pomohli.

Doufáme, že se zábavné odpoledne všem soutěžícím a návštěvníkům líbilo.

Pavel Baďura, starosta obce Turovice

Japonský koncert českomoravských písní

Ačkoli japonští umělci jsou v Dřevohosticích jako doma, nenechali Kolíbalovi a Tomáš s Lukášem, organizátoři z našeho Kinoklubu, nic náhodě a na prázdninový koncert zasvěcený japonsko-českomoravskému přátelství osobně pozvali všechny, kdo zrovna nebyli na dovolené. K účasti lákaly i vtipně řešené plakáty na všech nárožích, a tak se 24. července v podvečer trousily ke kinu davy místních i přespolních. Učitel hudby a pěvec pan Noritaro Dei s klavíristkou slečnou Manou Nemoto byli nadšeně přivítáni přátelsky naladěným publikem, jen starobylý chléb se solí nahradila čerstvá jitrnice se slivovici.

Oděn v elegantní yukatu pozdravil Nori do posledního místečka zaplněný sál. Koho by nedojalo, když se plynulou češtinou s roztomilým asijským přízvukem vyznal: „Miluji vaši kulturu, miluji vaše umění, miluji vaše pivo...“ Jestliže čtvrtá z Dvořákových Biblických písní byla holdem blízkému Hostýnu, skladby současných japonských umělců ukázkami umění vzdálené Země vycházejícího slunce a árie o měsíčku na nebi hlubokém důkazem jeho úžasného hlasového fondu, pak takový Jožin z bažin určitě vyznával Noriho smysl pro humor a nespoutaný temperament. To už ovšem on i Mana vyměnili kimono za slušivé záhorské kroje a rozjeli svůj koncert naplno. Slečna Mana, které šněrovačka a nabíraná sukně obzvlášť slušely, skvěle interpretovala díla asijských i našich skladatelů klasické hudby. Všechny nadchla jak emotivní Sukova Píseň lásky, tak precizní provedení Ježkova Bugatti stepu. „Tyto skladby jste pro své vystoupení určitě nezvolila náhodou,“ zeptali jsme se útlé pianistky. „Píseň lásky má dojemnou melodii a myslím, že se ke mně hodí, protože jméno Mana znamená láska,“ odvětila mile, „a Bugatti step byl pro mě výzvou. Je to opravdu náročná skladba, při které jsem měla příležitost procvičit si dokonale svou techniku.“

Z nadšeného aplausu obecnstva se slečna Mana radovala zvlášť proto, že měla zrovna narozeniny a potlesk jí připadal jako pěkný dárek. Významná příležitost se ovšem nedá odbyť jen tak, a tak se Maně dostalo i honosné kytice, dortu s japonskou gratulací a přípitku slivovičkou. Poslední zábrany padly a jásající obecenstvo se postupně přidávalo k Noriho interpretaci moravských lidových písní. Jak sám přiznal, nejraději má písně o alkoholu, protože ty spolehlivě vyvolají spontánní reakce našeho publika, kterých by se od rezervovaných Japonců nedočkal. Pan Kolíbal svému hostu poděkoval za pochvalu a hned se také holedbal, že pokud nám Nori přenechá notový materiál, dozajista se do příštího koncertu naučíme i japonské lidové, i když, jak přiznává, mnozí z nás ještě dělají v japonštině nějaké ty chyby.

Motlitbu pro Martu, svou srdeční píseň, si Nori nechal na samý závěr koncertu. „Ať mír dál zůstává s touto krajinou...“ zapěl se slzami dojetí v očích jak původní, tak japonskou verzi skladby, která sehrála stěžejní roli v jeho rozhodnutí naučit se česky a studovat u nás.

S rozesmátými tvářemi zardělými po moravském vínku i rozohněnými společným zpěvem jsme vycházeli do slunečného letního podvečera. Mezi spokojenými diváky jsem poznávala své přátele z Přerova. Hned také dali průchod svému nadšení a blahopřáli všem kolem ke skvělé atmosféře, kterou prý dosud nikdy při koncertech nezažili. A tak mi nezbylo než za japonské umělce i obětavé organizátory poděkovat a pak s pýchou v hlase odvětit: „Nedivte se, jste přece v Dřevohosticích...“

Nataša Kučerová

450. výročí narození Karla staršího ze Žerotína

Dne 15. září 2014 jsme si s úctou připomněli 450. výročí narození Karla staršího ze Žerotína, jedné z nejvýznamnějších osobností dějin našeho městečka, majitele dřevohostického panství a budovatele dřevohostického zámku, ale i významné renesanční osobnosti našich národních dějin. Karel starší ze Žerotína se narodil 15. 9. 1564 v Brandýse nad Orlicí. Po studiích na bratrské škole v Ivančicích pokračoval ve studiu na významných protestantských univerzitách tehdejší Evropy (Štrasburk, Ženeva, Basi-lej, Padova a Siena). Získal mimořádně rozsáhlé vědomosti i jazykové znalosti (latina, řečtina, francouzština, italština, němčina). Na svých cestách se seznámil s významnými osobnostmi tehdejší Evropy, se skvělými universitními profesory (s mnohými udržoval přátelské vztahy po celý život), ale i s anglickou královnou Alžbětou a francouzským králem Jindřichem IV. Brzy po návratu ze studií převzal dědictví po svém otci a koupil v roce 1589 i dřevohostické panství. Přebudoval zdejší vodní tvrz na pozdně renesanční zámek, kam velmi rád zajížděl a považoval jej za svůj letohrádek, kde našel klid pro svá studia a psaní svých právnických spisů a věnoval se v klidu a v pohodě náboženskému rozjímání. Považoval svůj dřevohostický zámek za svou srdeční záležitost, nazýval jej „Lusthaus svého srdce“.

Karel starší ze Žerotína podporoval v našem městečku rozvoj řemesel a dbal na rozvoj dřevohostického školství, potvrdil všechna předchozí privilegia a rozšířil je o právo vaření piva (pivovar zřídil na zámku) a jeho šenkování. V roce 1611 poskytl poddaným pozemek za Dřevohosticemi směrem k Holešovu pro zřízení nového hřbitova a později ještě vyhověl žádosti představitelů městečka o jeho rozšíření.

Dřevohostickým poddaným bratrské víry dokonce dovolil půjčovat si knihy ze zámecké knihovny, což bylo na tehdejší dobu neslýchané. Po roce 1600 dokonce na dřevohostickém zámku přijímal i diplomatické návštěvy. Za své předchozí zásluhy u zemského soudu, kde působil od roku 1594, byl později – v roce 1608 – jmenován moravským zemským hejtmánem Markrabství moravského a tuto významnou funkci vykonával až do roku 1615.

V letech 1618–1620 stál velmi prozíravě v čele moravských stavů, kteří usilovali o smíření s císařem, protože po zvážení všech okolností, které měl podložené zprávami z celé tehdejší Evropy, viděl, že povstání českých i moravských stavů nemá naději na úspěch a povede jenom ke strašné válce. Bohužel, jeho názory nebyly vyslyšeny, byl nařčen ze zrady a dokonce ohrožen na životě, a tak se musel stáhnout do ústraní. Na jeho panství v Brandýse nad Orlicí se ukryvala celá řada vyhnaných nekatolíků, mezi nimiž byl i jeho přítel Jan Amos Komenský, který zde napsal svůj významný spis „Labyrint světa a ráj srdce“.

Žerotín měl možnost i po porážce českých stavů žít na svém přerovském panství, ale on se v roce 1629 vystěhoval, jako jeho bratři stejné víry, do polské Vratislavi, kde si však ani on, ale hlavně jeho paní nemohli zvyknout. Proto se do Přerova na svůj zámek rádi vraceli. Dne 9. října 1636 jej však těžce nemocného na přerovském zámku zastihla smrt. Byl pochován v rodinné hrobce v Brandýse nad Orlicí.

Karel starší ze Žerotína byl nejvýznamnější osobností v historii našeho městečka a pro náš kraj, pro naše městečko a pro své poddané učinil mnoho dobrého. Proto je na místě si jeho osobnost významného renesančního myslitele, politika a diplomata, jednoho z největších Moravanů, s úctou připomenout.

Mgr. Zdeněk Smiřický

Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice

Zájezd „Po stopách Žerotínů“

Dne 20. září 2014 se ukutečnil za podpory městyse Dřevohostice další velmi úspěšný zájezd Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice, tentokrát „Po stopách Žerotínů“. Třicet pět velmi pozorných účastníků zájezdu, jehož cílem bylo město Moravská Třebová, v pořádku dorazilo do tohoto města, které bylo součástí rozsáhlého panství bratrance našeho Karla staršího ze Žerotína – Ladislava Veleny ze Žerotína, který žil v letech 1579-1638. Ladislav Velen ze Žerotína získal dědictvím rozsáhlý majetek a byl jedním z nejbohatších šlechticů na Moravě. V Moravské Třebové vystavěl rozsáhlý renesanční zámek a po stránce stavební velmi prozíravě rozvíjel i celé město. Byl velmi vzdělaný, studoval na významných evropských školách – ve Vídni, ve Štrasburku, v Basileji, v Heidelbergu a později ještě v italské Padově a ve Florencii a ve francouzské Sieně. Vedle své mateřské češtiny ovládal itaštinu a francouzštinu, avšak nejvíce využíval jazyk německý.

Za stavovského povstání proti císaři se stal vedoucím činitelem a vojevůdcem moravských stavů (byl dokonce zvolen moravským zemským hejtmanem) a v čele moravského stavovského vojska zvítězil v bitvě proti císařským u Věstonic. Po poráž-

ce stavovského povstání „propadl majetkem i hrdlem“, musel odejít do emigrace a vojensky se angažoval na straně nepřátel Habsburků. Bojoval v řadách dánského a švédského vojska. Jeho nejstarší syn Jakub padl jako švédský podplukovník, stejně jako předtím nejmladší syn Karel. Jeho prostřední syn Bartoloměj byl těžce zraněn v bitvě u Lützenu v r. 1632. Ladislav Velen ze Žerotína, který ke konci svého života žil téměř v bídě, byl téměř tragickou postavou našich národních dějin, protože přinesl v boji za politickou a náboženskou svobodu obrovské oběti. Zemřel v Polsku poblíž města Poznaň v roce 1638.

Účastníci zájezdu zhlédli zajímavé zámecké expozice trestního práva (mučírnu), alchymistickou laboratoř mistra M. E. Bonaciny, osobního lékaře, astrologa a alchymisty Ladislava Veleny, jemuž věnoval své alchymistické spisy. Naposled jsme zhlédli velmi zajímavou expozici vývoje města Moravská Třebová.

Po přestávce na oběd nás již čekal tamější skvělý vlastivědný nadšenec pan Milošlav Kužílek, který nás seznámil s pamětihodnostmi města a zdejší renesanční radnice, kde nás osobně přivítal a velmi krásně přijal starosta Moravské Třebové JUDr. Lubomír Izák.

Všem účastníkům zájezdu patří naše velké poděkování za velký zájem a dochvilnost a těšíme se na jejich účast na zájezdu v příštím roce.

Mgr. Zdeněk Smiřický

Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice

Jen pro doplnění uvádím, že jsem v neděli dne 14. září 2014 reprezentoval naše městečko svou účastí na oslavách 450. výročí narození našeho Karla staršího ze Žerotína v jeho rodišti – v Brandýse nad Orlicí, kde více než 250 dojatých účastníků pořadu k oslavě Karla staršího ze Žerotína v režii a přednesu mistra Alfreda Strejčka a kytaristy světové úrovně Štěpána Raka vestoje aplaudovalo osobnosti a myšlenkám Karla staršího ze Žerotína.

Dne 26. září jsem se zúčastnil Konference – setkání žerotínských měst a obcí na zámku v Židlochovicích. Zde jsem už předběžně domlouval možnost našeho příštího zájezdu – návštěvu žerotínského zámku v Rosicích a tiskárny Bible kralické v Kralicích.

Poděkování

Ke 130. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Dřevohosticích byla vydána publikace, jejímž autorem je Mgr. Zdeněk Smiřický. Publikaci si můžete zakoupit v novinovém stánku u Nedělů. SDH Dřevohostice děkuje tímto autorovi publikace za podrobné zpracování historie místního sboru a poděkování patří také MUDr. Michaela Roubalíkové jako kronikářce sboru.

SDH Dřevohostice

Setkání při dechovkách

Letos už proběhlo 21. setkání dechových hudeb a ten název „setkání“ je opravdu na místě. Vzpomínám si, jak jsme někdy začátkem roku 1994 hledali název pro náš dechovkový festival. Nechtěli jsme žádnou soutěž typu Zlatá křídlovka, ale pohodový venkovský festival, na kterém si může zahrát třeba i začínající kapela z okolí s profesionální hudbou těch nejvyšších kvalit, festival na který se budou jak návštěvníci, tak kapely rádi vracet. Šlo nám o poznávání, setkávání se a samozřejmě i o předávání si zkušeností mezi nadšenými začátečníky a špičkovými muzikanty. Víím, že se to tehdy podařilo, a nikdy nezapomenu, když po sobotním odpolední, které patřilo vždy mládežnickým kapelám, tak skoro všichni mladí zůstávali na večerní recitál, aby se mohli podívat a poslechnout si své muzikantské vzory. Teď už to probíhá několik let sice trochu jinak, ale možná se k původnímu konceptu dechovek, který nejen bavil, ale měl i velkou výchovnou funkci, zase vedení obce někdy vrátí.

Kromě hudebních setkání dochází na našem festivalu i k řadě pěkných setkání i mezi návštěvníky a příznivci dechovek. Mám za to, že tato největší kulturní událost obce naprosto nahradila hody, které se v naší obci i přes maximální snahu dřívějšího zastupitelstva nepodařilo oživit. A teď ještě k těm pěkným osobním setkáním.

Už na 20. jubilejním ročníku jsem se setkal s dřevohostickým rodákem, panem Miloslavem Hostašou, byl to příjemný rozhovor s mnoha vzpomínkami na Dřevohostice. Pan Hostaša zde prožil své mládí a jeho vzpomínky právě z té doby jsou nejsilnější. Když jsme se sešli letos na dechovkách znovu, tak mně přinesl Kalendář sokolského žactva, několik starých černobílých fotografií a také sepsané místní podnikatele, živnostníky, řemeslníky a doktory, kteří v obci působili v letech 1920 až 1945. K setkání jsem přizval i Josefa Kotka a Mirka Říhu a pak ta naše debata dostala ten pravý pamětnický šmrnc. Chlapi se předháněli ve vzpomínkách z mládí a na mě zbyl

Inocenc Hostaša, závod krejčovský, dnes č.p. 71 na Náměstí

trochu nevděčný úkol to popsat a poslat do Zpravodaje. Stihl jsem to opravdu na poslední chvíli a tak čtenářům předkládám jakýsi soupis **dřevohostických podnikatelů, živnostníků, řemeslníků a doktorů z let 1920–1945**, tak jak si na ně povzpomínal pan Miloslav Hostaša:

Hospodští a hoteliéři: Hotel – Bubeník, Vajdova hospoda později Skopalova hospoda, Přerovská pivnice, U Netopilů, Palírna (dnešní pošta), Hostašovi, vše na Náměstí. Dále Hostinec Na Špici Krutil v Dolní ulici a Hostinec Na sklepě Dostál, nyní Fuksa.

Kováři: Matyáš a Svoboda

Pekaři: Klabusay, Střelec, Menšík

Smíšené zboží – koloniál: konzum – Bártek, Pospíšil, Flašar, Černý, Polcar, Tomeček, Mikesková, Oulehla

Ovoce-zelenina: Skopal, Zicháček

Školní potřeby a knihařství: Orsáček

Drogerie: Jarošek

Lékarna: Baroch

Střížní zboží – galanterie: Hostaša, Kubiš, David

Krejčí a švadleny: Hostaša, Kubiš, David, Kocián, Srovnal, Kotková, Fr. Sládečková

Řezníci: Bakala, Matýsek, Bubeník, později Skopal, Roubalík, Srovnalík – Šatný

Sklenář: Repatý

Ševci: Fr. Krutil, Horký, Šmukař

Malíři: Fuksa, Dvořák

Kamenosochařství: Halaška

Obchod dobyt看em – řezník: J. Hyánek, Bubeník

Koláři: Březina, Hradil

Cukráři: Horsák, Klimeš

Obuv: Baťa – Rákos

Stolaři: Srovnal, Zlámal

Elektrikáři: Mikulenka

Opravy spalovacích motorů a zámečnictví: Kobza

Zámečnictví: Dostál, Cagaš, Daněk

Trafika: Tábery

Mléko: Smékal

Koncesovaná autodoprava: Hostaša, Leop. Duda, Fr. Mužík (nákl.)

Kominíci: Beran st., později Beran ml.

Zahradnictví: Tvarůžek, Odstrčil, Kratochvíl

Sedláři: Školoud z Chaloupek, Školoud z Mlýnské ul., L. Veselý

Mlynáři: Kleveta, Spáčil (Debrný mlýn)

Hodinář: Vala

Výuka vaření: Foukalovi

Povozníci: Hyánek, Klesnil, Havlíček, Fr. Čech

Holiči: Vlach, Březina, Svobodník, Telinger

Knoflíky, spony (malá galanterie): Svoboda

Stavitel: Tvarůžek

Zedník, tesař: Bednář, A. Svršek

Lékaři: MUDr. Nesvadba, Studnička, Říha, Hrdlička

Zubní lékař: MUDr. Zajíc

Tolik vzpomínky a záznamy pana Miloslava Hostaše, konzultované s panem Josefem Kotkem. Možná se na někoho zapomnělo, ale i tak jsou tyto informace pro řadu občanů a žijících příbuzných uvedených živnostníků jistě velmi zajímavé.

Ladislav Sigmund

S Dřevohostickým folklákem jsme letos oslavili 10. narozeniny

Vážení a milí, dovolila jsem si sepsat několik postřehů o Dřevohostickém folkláči 2014.

Když se u nás doma v severních Čechách řekne, že jedeme hrát do Dřevohostic, většina lidí pozdvihne obočí a zeptá se, kde že to je. Když odpovíme, tak většina z nich položí otázku: „A to se vám chce? Takovou dálku?“ Odpověď nás všech je jediná a prostá: „Ano, chce!“ A když nám pořadatelé nabídnou, abychom hráli na Folkláči počtvrté, tak znovu a rádi přijedeme.

Premýšlela jsem, co nás nutí nadšeně souhlasit, strávit pak čtyři hodiny v autě na stále více ucpané D1 a stresovat se, jestli jsme neměli jet jinudy, protože nevíme, zda stihneme přijet včas a slyšet tak naši spřátelenou kapelu eMBěčka, protože celý festival zahajují, nebo zda vůbec stihneme naše vystoupení.

Je to vlastně jednoduché... Sešlo se několik bezvadných věcí najednou:

1. Krásné místo s neopakovatelnou atmosférou.
2. Pár těch pravých nadšenců, kteří nelitují svého volného času a věnují nemalé úsilí tomu, aby se festival vůbec konal. Shánějí finance, vybírají a smlouvají s kapelami, musí se postarat o zvuk, o občerstvení... To je jen malý výčet všech nutností, které pořadatelství obnáší. Když pak konečně všechno mají pohromadě, pak sedí a doufají, že se počasí umoudří, protože jinak nepřijdou lidé. Stojí je to spoustu nervů, ale přesto dokážou nám muzikantům vytvořit skvělé zázemí s pověstnou moravskou pohostinností.
3. V neposlední řadě je to pak výborná dramaturgie, která každoročně dbá na vyváženost a pestrost programu tak, aby se žádný návštěvník nenudil a našel si mezi kapelami tu svou.

Letošní jubilejní ročník byl tak trochu jiný, protože se stal přehlídkou vítězů předěšlých ročníků. Pro posluchače velká lahůdka! Vlastně si program sestavili sami svým hlasováním v minulých letech. A bylo opravdu co poslouchat. Přítomné kapely svými výkony potvrdily, že si účast na tomto ročníku zasloužily. Ať už to byl bluegrass, folk, trampská muzika nebo písně s lidovými podtóny, vše bezvadně šlapalo a publikum to svým nadšeným potleskem dávalo znát. Hlavní hosté večera, Cimballica a Jarret, pak celý festival dovedli do pomyslného vrcholu. Moderátoři celého programu Blanka a Michal si při závěrečné oslavě desátého ročníku, kde nechyběl ani dort se svíčkami, řádně oddechli, že mají vše za sebou. Zvládnout uvádět celý festival dá hodně zabrat a ti dva patří k tomu nejlepšímu mezi moderátory, co jsme během mnoha let, kdy hrajeme a jezdíme po celé republice, viděli a slyšeli.

Bob a Bobci

Než skončím tento můj osobní pohled muzikanky na Dřevohostické folkáč, ráda bych napsala ještě o jedné věci. Na drtivé většině festivalů, když skončíme s hraním, jedeme hned domů. Máme ale několik „srdečných“ akcí, odkud nikdy nespěcháme a těšíme se na popovídání s ostatními kapelami, s pořadateli, se známými a kamarády v publiku, na hraní u ohně. Prostě na to, jak „nepůjdeme spát.“ Folkáč má mezi těmito festivaly své nezaměnitelné místo. Má to „něco“, co nás muzikanty i diváky nutí stále se sem vracet a těšit se, co nám nového a zajímavého zase organizátoři nabídnou.

Proto Vám všem, kteří se na této skvělé akci podílíte, patří od naší kapely velký dík! Přejeme Vám, abyste neztratili nadšení a chuť pokračovat v něčem tak bezvadném! Přejeme Vám krásné počasí a spoustu pozorných diváků. A pokud si na nás zase někdy vzpomenete, tak věřte, že 800 km tam a zpátky vlastně tolik není :o)

Za Bob a Bobky zdraví Lenka Špinková

Vylepšili jsme dětské hřiště za sokolovnou

Skupina maminek z Dřevohostic se rozhodla pro vylepšení dětského hřiště a okolí v areálu za sokolovnou. Díky příspěví sponzorů městyse Dřevohostice a Sokola Dřevohostice a ochoty tatínek přiložit ruce k dílu byly zmodernizovány průlezký, houpačky a vyrobeny nové dřevěné prvky, které si maminky svépomoci natřely veselými barvami.

Po ukončení rekonstrukce byl v neděli 24. srpna 2014 uspořádán sportovní den pro děti, pro které bylo připraveno 10 soutěžních disciplín, např. skákání v pytli, hod míčkem na terč, hod kufrem, lovení rybiček z bazénu, chůze na chůdách atd. Za splnění úkolů každé dítě dostalo nejen sladkou odměnu. Zdarma si také mohly užít legraci na skákacím hradě.

Účast byla veliká a dětem se sportovní neděle velmi líbila.

Děkujeme sponzorům tohoto odpoledne – manželům Grňovým a Nedělovým, Evě Dostálové, Blance Zavadišlové a dětskému centru Dřeváček a těšíme se na spolupráci při dalších plánovaných akcích pro vylepšení areálu.

Radmila Cholasta a Ing. Lenka Jantula

Do Polska na stolní tenis

V pátek 5. září jsme se my čtyři kamarádi Peťa Neděla, Honza Sigmund, Filda Dostál a Āda Dostál vydali s naším místostarostou na turnaj ve stolním tenise do polského města Turawa.

Ráno jsme udělali společnou fotku před radnicí a pak už nasedli do auta a vydali se na cestu. Jakmile jsme přijeli, tak nás přivítali naši budoucí soupeři z Polska a Německa. Po obědě jsme šli hned hrát. Moc se nám dařilo a vyhráli jsme, co jsme mohli. Na 1. místě Filda, 2. místo Honza, 3. místo Peťa a 4. místo Āda. Každý jsme dostali pohár, medaile a různé dárkové předměty.

U Turawy je krásné jezero. Po vyhlášení jsme se po něm jeli projet na lodi. Svítlo sluníčko, tak jsme si to pořádně užili. Po náročném dni jsme se rozloučili a jeli domů, kam jsme dorazili skoro až o půlnoci plní zážitků.

za reprezentační tým

Petr Neděla, Filip Dostál, Adam Dostál a Honza Sigmund

Dožínky v polské Turawě

Snad nejvýznamnější a největší akcí v Gmině Turawa jsou dožínkové slavnosti jako slavnost na ukončení žni a poděkování za bohatou sklizeň. Tato třídní akce vyvrcholila v neděli slavnostní mší svatou, při které jsou posvěceny dožínkové „korony“. Na každém unikátním výtvaru strávily ženy z jednotlivých obcí začleněné v gmině (obdobu střediskové obce) několik desítek hodin. Korony jsou vyrobeny z obilných klasů a doplněny dalšími přírodními materiály. Rovněž je posvěcen chléb, základní lidská potravina, Boží dar.

Na pozvání vojty Gminy Turawa Waldemara Kampy se zástupci městyse zúčastnili letošních dožínkových slavností. V pátek odjela první část delegace, kterou tvořili mladí stolní tenisté v čele s místostarostou. Tito reprezentovali náš městys ve sportovním klání se soupeři ze spřátelených zahraničních měst Gminy Turawa. Druhá část delegace se v neděli účastnila slavnostního završení dožinek. Před polednem byl slavnostně odhalen „Rozcestník“ u sídla gminy, na kterém jsou vyznačeny směry a vzdálenosti vzdušnou čarou partnerských gmin Saalfelder Höhe z Německa a městyse Dřevohostice. Ve 14 hodin vyjel ze seřadiště v obci Wegry průvod vozidel, na kterých se vezly korony jednotlivých obcí a doprovázela je řada alegorických vozů, vytvořených nadšenými občany. Do průvodu se zapojily i děti na vyzdobených koloběžkách a kolech. Porota ocenila nejlepší nápady. Průvod se klikatými a úzkými uličkami proplétal obcí. My jsme seděli na jednom z vozů a nestačili jsme obdivovat nápadité výzdoby před jednotlivými domy. Pro všechny obyvatele obce Wegry to byl výjimečný den a do jeho oslav se všichni zapojili. Přestože jsme jeli pomalu, nebylo možné vše zdokumentovat. Po příjezdu zpět do sportovního areálu jsme byli posazeni jako čestní hosté a dobří přátelé k prvním stolům. Po slavnostním úvodním děkovném proslovu vojty Waldemara Kampy byli chleby obdarováni všichni zástupci obcí ve Gmině Turawa. I my jsme dostali velký kulatý chléb, o který jsme se po příjezdu domů

podělili se všemi pracovníky úřadu městyse. V průběhu slavnostního odpoledne bylo předáno ocenění dětem a mládeži za studijní výsledky, sportovcům za reprezentaci gminy, podnikatelům za nápady a vytvoření pracovních míst. Po tomto aktu následovala kulturní vystoupení místních spolků, divadelní a hudební vystoupení žáků z místní školy. Velmi příjemné bylo přivítání se členy místního hasičského sboru, kteří se pochvalili novým kompletně vybaveným cisternovým vozem na podvozku Mercedes. Velitelem hasičů jsem byl důkladně seznámen se všemi technickými vymoženostmi nového vozu.

Čas neúprosně běžel, a tak nastalo srdečné loučení, poděkování za otevřenou přátelskou atmosféru a štědrou pohostinnost. Wojtovi gminy Waldemaru Kampovi jsme popřáli úspěch ve volbách, které se uskuteční v listopadu, ještě zamávání z auta a už jsme ujížděli k domovu.

Stanislav Skýpala

Třetí víkend v září patřil již tradičně netradiční Hubertově jízdě v Dřevohosticích

Po 10-té hodině ranní v sobotu 20. září zazněly v zámecké zahradě první zvuky koňských kopyt. Jezdci si zakoupili stužku, ke které dostali na přivítanou domácí koláček a slivovici. Po příjezdu lišky v podání Věry Michálkové s plnokrevnou kobyolkou Sotirou se mohlo vypravit všech 37 jezdeckých dvojic na trasu do dřevohostického lesa. V první polovině bylo nachystáno několik sérií skoků, kdo si na překážky netroufl, následoval vedoucí neskokového houfu Kristýnku Kelarovou s Lunetkou. Předvoj s odvážnými diváky dělal Jiří Kasperlík a jeho vládní vozidlo V3S.

Uprostřed lesa mohli všichni využít posezení u chaty a posilnit se výbornou sekanou. Po krátkém odpočinku se houf vydal opět na trasu zahřát svá i koňská těla na rozběhy. Ve vyrovnaném boji zvítězila v rozběhu pro teplokrevné koně Alenka Pechová, mezi plnokrevnými koňmi byla nejrychlejší Alena Kondiczová a všechny poníky nechala za sebou s noblesou Kika s Lunetou. Tu nejdůležitější trofej – liščí ohon ulovil, jak jinak, než Milan Školoud s Juráškem.

Poté se příjemně unavení koně se svými jezdci vrátili na zámek, kde byly u konce dopolední soutěže pro děti, které mohly vybojovat věcné ceny a volné vstupenky do skákacího hradu. Po celé dopoledne jste si mohli zkoušet balancování, chození a skákání

na popruhu upevněném mezi stromy pod dohledem kluků od Slackline Přerov. Ti také sami předvedli různé náročné triky z tohoto ještě stále nového sportu.

Zábavné odpoledne zahájily mažoretky TS Tadomi pod taktovkou p. uč. Lucie Pokorné. Publikum zajisté pobavil i náš JK tančící kůň. Během této doby měli jezdci čas na občerstvení v podobě guláše a také si mohli promyslet taktiku jak vyžrát nad přípravnými soutěžemi.

Některé byly opravdu náročné a hlavně pro jezdce neznámé. Soutěžní odpoledne zahájil Plyšový parkur, kdy šlo o překonání 6 skoků s dlouhým plyšovým hadem nebo medvědem libovolně umístěným na sobě či koni. Jak se to dělá a dělat se to má, to předvedla naše členka Kristýnka s vlastnoručně vychovaným poníkem Lunetou. Tato blondáta dvojka absolvovala parkur bez plyšáka, uzdy a také sedla.

Všichni byli seznámeni s kurzem parkuru, teď už jen promyslet jak zainteresovat dalšího pasažéra do jízdy a můžeme startovat! Na nejlepší postup přišla Monča Komínková na koni Darka, a tak se stala vítězkou této soutěže. Stužkovaná je soutěž, ve které jde o souhru 2 jezdců a jejich koní. Nejvíce sehraná byla Monika Charuzová s Denisou

Zdražilovou a obě si odvezly zlato. Jak nejrychleji sebrat a odložit klobouk ví Milan Školoud s Juráškem a proto se stal vítězem soutěže s názvem Klobouková. Milda zúročil také své dlouholeté zkušenosti a odvezl si domů pohár za první místo i v Pivním barelu. V záchraně zvítězila Diana Janošová, protože dokázala vysvobodit v nejrychlejším čase Míšu Štefánkovou.

Závěrem nastoupili na scénu opět členové Jezdeckého klubu Gracie. Verča se svým kamarádem Bruníčkem předvedli pár střípků z přirozené komunikace, které se společně věnují druhým rokem. Bruno je oslí puberták a tak má velickou pochvalu, že se před publikem choval celkem kultivovaně.

Úplné zakončení patřilo Skokovému souboji koně vs. muže. Za koně soutěžil Erol se svou majitelkou a zároveň jezdkyňí Zuzkou Žemlovou proti super Supermanovi. Byl to vyrovnaný a napínavý souboj, ve kterém zvítězil Superman Michael Seidl.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a chodu této akce. Pivovaru Zubr a TH Troubecké Hospodářské společnosti za ceny do soutěží. Městysu Dřevohostice za podporu a také společnosti Salvator střechy s. r. o. za sponzorský dar. V neposlední řadě děkujeme rodině, přátelům a účastníkům, bez vás by to nešlo.

Další chystanou událostí bude 6. 12. 2014 již 3. ročník Mikulášské vyjíždky do dřevohostického lesa, na kterou jste srdečně zváni!

Věra Michálková, JK Gracie

Obrázky z mateřské školy

Ve školce nám chutná

v kombajnu

podzimní vycházka

návštěva v ZD

Ze základní školy

Dobrou chuť v novém školním roce

I letos nám 1. září počasí přálo. Sluníčko zrovna sice nejásalo, ale my jsme skromní a stačilo nám, že jsme do prvního školního dne vkročili jakž takž suchou nohou. Sto šestašedesát dětí se kupodivu docela radostně vrhlo s třídními učiteli do svých učeben, kde hned začali společně sprádat plány pro nový školní rok. Třeba kam se pojedete na výlet, na lyže, na školu v přírodě a co bude na oběd.

Přestože se stále snažíme překvapit děti něčím novým, letos jsme se vytáhli. Pan starosta s paní předsedkyní SRPD a vedením školy slavnostně přestřihli žlutou pásku, za níž se skrývala jedna z nejoblíbenějších odborných učeben ve škole. Cvičná kuchyňka totiž stojí na žebříčku popularity hned pod tělocvičnou. Tři kuchyňské linky a prosklené skříňky sloužily dětem k výuce vaření pětatřicet let a musel to být nábytek kvalitní, když vydržel tak dlouho. Pravda ovšem je, že některé zásuvky šly už ztuhla, a když zůstala dvířka příborníku paní zástupkyni v ruce, pohár trpělivosti se začal naplňovat. „Pečení je tedy dřina!“ stěžovali si učitelé, „celou hodinu jen otáčíme plechy, a když chvíli zaváháme, vytáhneme místo perníčků brikety.“

Nedalo se svítit, tedy vlastně vařit. Přepočítali jsme výtěžek sběru papíru, dary a vlastní úspory a začali si malovat, jak bude nová kuchyňka krásná. Přes prázdniny práce postupovaly, ale i my jsme museli od některých svých plánů upustit a jiné srovnat s realitou. A když jsme to už už chtěli vzdávat, vždycky se našel někdo, kdo přispěchal a pomohl z potíží.

Komu patří naše velké poděkování a vděčná vzpomínka vždy, když se z kuchyňky linou líbezná vůně? Projekt byl financován z odměny školy od T.J. Sokol Dřevohostice za organizování programu při Sletu čarodějnic, z části výtěžku sběru papíru a kovů, ze sponzorského daru obce Radkovy a z ušetřených provozních prostředků. Nový nábytek,

žluťoučký jako čerstvé kuřátko, zhotovil Pavel Matějčíček. Pavel Baďura se spolupracovníky zajistili instalátorské práce a František Kroupa přivedl elektřinu pro nové sporáky se sklokeramickými deskami a horkovzdušnými troubami. „Takovou nemám ani doma,“ povzdychla si jedna z maminek, když jsme jim školní pýchu předváděli. Chtěli jsme totiž zjistit, jak se bude v novém vařit, a připravili jsme pro všechny žáky i rodiče hromadu lineckého cukroví jako Hostýn vysokou.

Abychom to neměli tak snadné, setkali jsme se s problémem, který zamotal hlavu i mnoha odborníkům. Jen jsme skvělou kuchyňku začali k své velké radosti používat, přišly lijáky. Jistě namítnete, že od toho je tam strop, ovšem ten se zachoval k novému vybavení macešsky a pustil déšť dovnitř, ať se jde taky podívat. Pod přívaly prosákl strop a my jsme stále nevěděli, kudy se voda dere dovnitř. Proto dovolte, abych poděkovala i Romanu Navrátilovi a Michalu Hradilovi z přerovské FaHry, kteří s panem školníkem obětavě prozkoumali všechny škvíry a skuliny, až se jim podařilo mokré živel zkrotit. Doufejme, že teď už nás čeká jen příjemné vaření a pečení v nové skvělé kuchyňce.

Za školní kuchyňkový tým Nataša Kučerová

Jak zajistit bezpečí pro naše děti

O tom přemýšlí nejen rodiče a učitelé. V letošním školním roce jsme opět navázali spolupráci s těmi, kteří mají už ve svém krédu „Pomáhat a chránit“ – s Policií ČR. Policejní mluvčí por. Mgr. Miluše Zajícová přišla hned první školní den mezi prvňáčky. Představila letošní projekt a dětem a jejich rodičům poradila, co mohou udělat dospělí a co děti samy pro své bezpečí. Paní učitelce pak nechala pro každého žáka bezpečnostní vestu a další reflexní prvky, které by měly děti ochránit při vycházkách. Dárky (pexesa a omalovánky) se rozdávaly i 18. září, kdy se prvňáčci setkali s paní policistkou podruhé. Tentokrát si povídali o chování v různých situacích, např. při kontaktu s cizími lidmi, v silničním provozu, při sportu, při hrách. Projekt Policie ČR bude pokračovat besedou s rodiči na listopadových třídních schůzkách. Rodiče dostanou doporučení, co udělat pro to, aby jejich děti vyrůstaly s pocitem bezpečí a nic zlého se jim nestalo.

Technika v teorii i praxi

Projekty vzájemného poznávání spojily děti i dospělé z obcí Dřevohostice, Radkovi, Křtomil, Nahošovice a polské gminy Rudniki. Letos v září jsme se vítali už jako staří známí, vždyť se také už léta navštěvujeme. Letošní setkání nesoucí název Technika v praxi byl tím „pravým ořechovým“ zejména pro pana učitele a starostu obce Radkovi Mgr. Marka Foukala.

„V organizaci vzájemných setkání jste už opravdovým mistrem. Jarní návštěva byla koncipována jako sportovní a umělecká, a že byla více než úspěšná, poznáme i ze sborníku, který jste při té příležitosti sestavil. Byl podzimní pobyt polských dětí v něčem jiný?“

Projekt Technika v praxi nepřinesl jen relaxační činnost, ale i poznávání technických památek Moravy a s tím související tvůrčí, konstrukční práci s trochou laborování a zkoušení. Výroba galvanometru a praktická zkouška jeho činnosti by možná byla oříškem i pro dospělé. Děti si však vedly velmi dobře. Pracovaly ve dvojicích, vždy jeden mladý technik z Polska a jeden z našich hostitelů. Musely tedy být nejen zručné a znát postup, ale také se dorozumět. Ke spolupráci se postavily opravdu dobře, i když polské děti byly o dva až tři roky mladší. Dílo se nakonec téměř všem podařilo, a tak byl každý spokojen.

„Galvanometry a jejich praktické využití jste předvedli i v hodinách fyziky.“

Děti byly tak nadšené, že chtěly stavět dál, aby předvedly i spolužákům, jak jim galvanometry fungují. Museli jsme uspořádat ve škole ukázkovou hodinu s úlohami na měření pomocí jejich výrobků.

„Na kterou část tří denního setkání máte nejpěknější vzpomínky?“ zeptali jsme se Patricie Jakubcové.

Nejlepší byl výlet. Nahoře na Dlouhých stráních v Jeseníkách jsme si prohlédli zařízení přečerpávací elektrárny s obrovskými turbínami. Dozvěděli jsme se, jak celé zařízení funguje. To bylo moc zajímavé. Jenom škoda, že byla mlha jako mlíko, takže jsme sotva tušili, že jsou kolem nás nějaké hory. Okolí jsme viděli jen na moment, když to mraky na chvíli odválo. Teprve pak jsme taky postřehli dlouhatánské schodiště, které vede úbočím.

„V losinské papírně jste čerpali inspiraci k dalšímu technickému dílku.“

„Modely stoupy na rozmělnění papírové hmoty jsme zhotovili ze stavebnice Merkur. A ten můj dokonce fungoval,“ pochlubila se Lucinka Tellingarová, „nejšikovnější byl Matouš Kubíček, který nám vysbíral pomalu všechna první místa.“

„Setkali jste se s dětmi, které mluví jiným jazykem, žijí v jiné zemi. Narazili jste na nějaký problém?“

„Někdy jsme se třeba dost nasmáli. Poláci asi neznají knedlíky, a tak je vzali do ruky jako my krajíc chleba a nabírali jím omáčku,“ svěřily se děti z Radkov, „ale třeba se my, až se na oplátku vypravíme do Polska, taky potkáme s cizokrajným jídlem a nebudeme vědět, co s ním.“

„A ten fotbal, to nebyl žádný přátelák,“ hubovala Naďa Klvaňová, „pecky dávali stejně jako naši.“

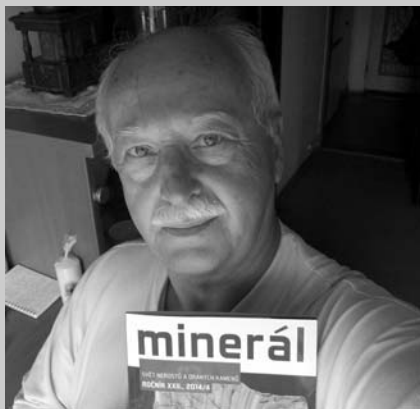
„Domlouvali jsme se česko-polsko-anglicky, ale někdy to nebylo nic platné,“ prohlásila Natálka Jakubcová, „vysvětlovali jsme jim třeba, že tu máme ulici Sádová, a oni furt nechápali. Mysleli si, že je to nějaké jídlo.“

„Na organizaci setkání pracovala obětavě hlavně paní Kubičková ze Křtomile a parta dobrovolníků včetně členů jejich rodin nebo kamarádů,“ požádali jsme pana Foukala o shrnutí dojmů z vydařené akce.

„Skončili jsme unavení, protože tři dny jsme skutečně pracovali v jednom zápřahu, a to vůbec nemluvíme o hodinách a dnech příprav. Jsem ale moc rád, když mladí lidé pochopí, že technika je součástí každodenního života, ne něco nudného nebo odborně nezajímavého.

Jedno programové období je u konce, ale snad přijdou další výzvy, protože ve vzájemných návštěvách se zajímavým programem chceme dále pokračovat.

Nataša Kučerová, dobrovolnice

Křemité geody z okolí Dřevohostic

V odborném časopise MINERÁL 4/2014, který na fotografii držím v ruce, vyšel článek o geologické lokalitě a křemitých geodách u Dřevohostic na Přerovsku. Pánové doktoři Kropáč, Dolníček a Přichystal tak uvedli do geologického světa naše geody a mne tam označili za objevitele (až tak). Odborný článek doplnila deseti fotografiemi studentka slečna Koštuříková. Ta o našich geodách

píše diplomovou práci. Z článku uvádím: „Jedná se o zcela unikátní mineralogický materiál, který dosud nemá v oblasti flyšového pásma Západních Karpat obdoby“. Celý článek i s fotografiemi je na fb městečka i mém. Geody jsou vystaveny v místní škole i na zámku. Křemité geody jsou takové docela malé duté kameny, proto jsem je nazval „dřevohostické bubliny“. Jsou moc pěkné, s vnitřní výzdobou chalcedonem, s krystalky křišťálu.

Výzkum lokality bude pokračovat i v letošním roce výkopem sond. Těšme se tedy spolu na další zajímavé nálezy v katastru našeho milého městečka.

Mgr. Jiří Jakubál

Ze života dřevohostické farnosti

Dokončení výměny střešní krytiny na farním kostele sv. Havla

V srpnu letošního roku byla završena jedna z nejnáročnějších rekonstrukčních prací, realizovaných na kostele sv. Havla v Dřevohosticích. V poslední třetí etapě byla úspěšně dokončena výměna střešní krytiny. Velký dík patří panu Tučkovi, pod jehož vedením celá akce probíhala. Velký obdiv a poděkování si zaslouží naši brigádníci, kteří obětovali nespočetné množství hodin svého volného času a vynaložili nemalé oběti a podíleli se na dílčích odborných činnostech. Za zdar díla vděčíme také dobré spolupráci s představiteli městyse Dřevhostice a členům jeho pracovní skupiny. Naše upřímné díky patří městysu Dřevhostice i přifařeným obcím (Lipová, Křtomil, Nahošovice, Radkovy, Turovice), které každoročně ze svého náročného obecního rozpočtu uvolnily nemalý peněžní obnos, a samozřejmě také všem štědrým dárcům, kteří se jakoukoli částkou podíleli na financování tohoto díla. Vaší přízně si nesmírně vážíme. Děkuje!

V souvislosti s výměnou střešní krytiny byla ošetřena i fasáda. Na exteriéru budovy kostela pak zbývá provést opravy soklu.

Sbírka

Na přelomu měsíce srpna a září 2014 proběhla v městysi Dřevohostice sbírka na úhradu prací spojených s opravami farního kostela sv. Havla. Byla vybrána částka 33.900,- Kč. Děkujeme dárcům a všechny ubezpečujeme, že peněžní prostředky budou použity efektivně, pro dobrou věc. Současně si velmi vážíme vašeho rozhodnutí, kterým jste vyjádřili svou spoluúčast na životě farnosti a podpořili úsilí o zachování kulturního dědictví dalším generacím.

Udílení svátosti biřmování

V neděli 14. 9. 2014 Mons. Josef Hrdlička, olomoucký světící biskup, udělil při mši sv. svátost biřmování šesti mladým lidem.

Za farní společenství Jaroslava Václavková

Cyklopouť ke sv. Kryštofovi

Cyklostezka z Rusavy na Bukovinu vede přes vyhlídku Grapy, kde před rokem na místě krásného výhledu objevil Zdeněk Krutil taková malinká Boží muka s obrázkem sv. Kryštofa a nápisem „Svatý Kryštof – patron cyklistů“. Obrázek při ostrém sjezdu nejspíš přehlédnete, když však šlapete příkrým stoupáním z Rusavy vzhůru k Hostýnu a tep vám stoupá vysoko nad stovku, počítáte vpravo stromečky v nedávno zasažené aleji a vyhlížíte malou rovinku, abyste aspoň trochu oddáchlí, tak si obrázku určitě všimnete.

Letos cyklotým Špica Dřevohostice uspořádal v sobotu 20. září za poměrně pěkného počasí už 2. ročník cyklopouti ke sv. Kryštofovi. Skupinky účastníků si zvolily trasu podle svých možností a sraz byl na stráni pod vyhlídkou Grapy mezi 13. a 14. hod. u obrázku světce. Sjelo se nás tam kolem 30 cyklistů z Dřevohostic, Přerova, Buku, Hradčan, Domaželic, Turovic a dalších obcí. Připevnili jsme zde nápis s prosbičkou a šiškovým věnečkem a poslechli si příběh od ochotného místního vlekáře Milana Erlicha, který kdysi společně s dr. Petrem Hasalou malá dřevěná boží muka do terénu usadil. Zhotovit je nechal MUDr. Jaroslav Wiedermann z Kroměříže, který cestou z Hostýna na Grapech z kola spadl, neboť mu ve velké rychlosti selhaly obě brzdy. Skončil po dlouhém a velmi krkolomném pádu na Grapských loukách. Skoro zázrakem vyvázl z této šlamastyky velmi dobře a jako poděkování nechal zhotovit skříňku s obrázkem sv. Kryštofa, který je patronem všech poutníků a tedy i cyklistů, a na místě poměrně šťastné nehody ji nechal umístit. Tento příběh nám povyprávěl Milan Erlich. Věřili jsme mu, ale nechali jsme si ho ještě potvrdit od dr. Wiedermanna, kterému se opravdu stal. Pan dr. Wiedermann nám ochotně a ještě daleko podrobněji popsal, jak to tenkrát opravdu bylo. Zde je jeho vyprávění:

Skutečně jsem 14. 7. 2006 jel po nové cyklostezce z Rusavy na Svatý Hostýn. Cestou nahoru jsem si popovídal s maratoncem Františkem Novotným z Vážan, (běžel už přes 220 maratonů), a ten mi řekl: „Čerstvě jsem Ti to položil“, pracoval u firmy Dragon, která cyklostezku stavěla. Cestou zpět ze Sv. Hostýna začalo pršet a tak jsem asi 200 m nad současným obrázkem, v takové dvojité zatáčce zvané esko, chtěl přibrzdit. Tehdy jsem nevěděl, že čerstvý a mokrá asfalt je kluzčí než mýdlo. Dostal jsem smyk, šel jsem hlavou přes řídítka a vylétl do meze. Zlomil jsem si loket levé ruky. Pomoc nikde, a tak jsem zdravou rukou protočil řídítka, nahodil spadlý řetěz, a protože jsem mohl rukou částečně hýbat, sjel jsem pomalu do Rusavy. Když to šlo, dojel jsem se zlomenou rukou až na Holajku, (cyklistická restaurace U Cabiša v Holešově), což je 23 km. Sem pro mě přijel syn autem. Na Holajce za mnou přišel kamarád – cyklista Otta Gross z Holešova a říkal mi: „Nic si z toho nedělej, mně od narození chybí celé předloktí a na kole jezdím pořád.“ S Ottou jsem najezdil mnoho kilometrů a obdivoval jsem ho, jak řadil převody, jak držel řídítka jenom jednou rukou, kolikrát spadl, vstal a beze slova jel dál.

Kamarádi na chirurgii mně nadávali, vždyť jsi doktor, co blbneš se zlomenou rukou jet 23 km. Hned ten večer mě operovali. Tehdy jsem si řekl, že když všechno dobře dopadne, dám na místo pádu obrázek sv. Kryštofa, patrona cestovatelů, motoristů i cyklistů. S rukou v sádře jsem doma sledoval televizi, kde zrovna kameraman ze sportovní redakce vyprávěl, jak spadli i s motorkou při Závodě míru. Kameraman seděl zády ke směru jízdy, začalo pršet, jeli na kostkách a motorka dostala smyk. Vysvětloval, že kotoučové brzdy za mokra prokluzují a až se voda odpaří, tak se naráz zablokují.

MUDr. Jitka Hasalová – Zapletalová má nedaleko místa mého pádu chatu. Seznámila mě s panem Milanem Erlichem a ten se už postaral o usazení Boží muky. Schránku zhotovil pan František Horný z Kvasic. Svatý obrázek zvětšili a do fólie zataвили v reprostudiu v Kroměříži. Ještě závěrem bych chtěl dodat, že ve zmiňovaném místě havarovalo hodně cyklistů, dodnes jsou tam na cestě v nebezpečných úsecích namalovány tři velké vykřičníky, ani to nepomáhalo. Víím, že z tohoto místa nějakého právníka z Brna s poraněním hlavy a v bezvědomí převážel vrtulník Letecké záchranné služby.

by. Dále si zde 12ti letý chlapec zlomil pánev. Co je zajímavé, že po umístění boží muky Svatého Kryštofa v r. 2009, zde nebyl, aspoň pokud je mi známo, zaznamenán nějaký vážný úraz.

Toliko zajímavé vyprávění pana dr. Wiedermanna, které určitě nasýtilo naši zvědavost. A ještě zpátky k našemu výletu. Někteří cyklisté se vrátili zpět dolů na Rusavu a domů, jiní, a byla jich většina, pokračovali stoupáním z Grapů na sv. Hostýn, kde jsme se občerstvili, někteří nabrali i svatou vodu a pak už ani ne půlhodinovým sjezdem jsme uháněli zpátky do Dřevohostic. Na základně Na Špici byly obě skupiny přivítány po našem, tj. dobrou slivovicí a hned po ní nám velmi zachutnal pořádný kus řízku s bramborovým salátem.

A ještě pozvání na další cykloakci, kterou bude jeden z posledních letošních výletů, a to v sobotu 1. listopadu na Helfštýn, samozřejmě i s pravidelným závěrečným zhodnocením akce Na Špici. Jste opět velmi srdečně zváni.

*Zdraví dojeli - Špica cyklotým Dřevohostice
Ladislav Sigmund*

Hlásání: Cyklovélet Turzovka 2014

„Všem na vědomí se dává, že dle letitého zvyku i letos, léta Páně MMXIV, a to třicátého dne srpna měsíce, skupina udatných dřevohostických i jiných přespolečných na oře své dvoukolé hromadně nasedla a na těchto jedouc se ještě ten den až za hranice naší země Moravské dostala.

Dobývše vrchu Živčákové v Makově oře své ustájili a veselit se pak mohli, nejdéle však do dopoledne dne dalšího. Tehdy opět oře své osedlali a na cestu k domovům svým se dali, by šířit zvěst o svých velkých cyklo-činech mohli.

Sláva buď výpravě, všem výpravy zúčastněným a zvláště pak chrabrému organizátorovi Josefu Horákovi řečenému z Dřevohostic!

Do letopisů budiž také zaneseno, že součástí skupiny byl i jezdec s Ukrajinou-ořem dvoukolým.“

Z vůle cyklo-partyje pověřené Tereza Zlámalová a Martina Zehnálková

ADAM CUP 2014

Stejně jako přesně před rokem, tak i tentokrát se 24. září sešli na kurtech v Dřevohosticích hráči – tenisté i jejich fanoušci. Hrál se IV. ročník turnaje „ADAM CUP“. Nápad a myšlenka, se kterými před 4 roky přišla paní Petra Stoklásková, vedoucí sociálního úseku v domově, a to hrát společný turnaj, pokračuje dál.

Počasí všem přálo, po deštivých dnech se ukázalo sluníčko, které nám svítilo k dobré náladě. Do smíšených čtyřher nastoupili chlapi z domova ADAM a členové i nečlenové nejen místního tenisového klubu včetně žen.

Turnaj zahájil pan Jaroslav Jančík. Účastníky pozdravil místostarosta městyse Dřevohostice pan Petr Dostál. Ředitelka domova ADAM poděkovala jménem všech účastníků za finanční pomoc, kterou poskytl obecní úřad i další sponzoři. Po rozlosování začaly boje. Hrál se na třech kurtech. Všichni bojovali s nasazením a za bouřlivého povzbuzování. Vítězné poháry si pro letošní rok odnesli Petr Neděla a Petr Rink.

Letošní ročník podpořily ženy z Klubu seniorů. Nejen že dámy přišly hráče povzbudit, ale vytvořily pro ně krásné a hodnotné dárky. Patří jim, stejně jako všem sponzorům, náš velký dík a úcta. Dlouhodobá spolupráce s Tenisovým klubem se ukazuje jako velmi prospěšná pro všechny. Přirozeným způsobem se stírají rozdíly mezi zdravými a handicapovanými. Sport a nadšení, ochota a lidské porozumění jsou hodnotami, které nelze ničím nahradit a ani zaplatit. Vážíme si všech, kteří nějakým způsobem do turnaje vstupují a fandí mu.

Už dnes se těšíme na „ADAM CUP 2015“, který bude již 5. ročníkem a zveme fanoušky dobré nálady, aby se přišli podívat.

Za Domov ADAM Dřevohostice PaedDr. J. Odložilová

Zleva stojící: manželé Králíkoví s dcerou Adélkou, Jan Sigmund, Milan Novák, Petra Nedělová, Petr Neděla, Oldřich Zmeškal, MVDr. Marie Foukalová, CSc., Marian Králík, Ing. Marie Zlámalová, Jana Navrátilová, Ing. Alena Lapáčková, Alena Vašinová, Zdeňka Nucová, Kamila Zmeškalová, Ing. Pavel Dostál.

Zleva vpředu: Petra Stoklásková, Jarmila Odložilová, Jaroslav Jančík, Petr Rink, Adam Dostál, Filip Dostál, Josef Holub, Linda Zmeškalová.

Klub seniorů v pozdním létě

Na konci léta nám nastává příjemná, ale i náročná povinnost sklidit před nastávající zimou úrodu, kterou nám příroda a naše nikdy nekončící práce dala.

Členům našeho klubu k těmto úkolům přibyla ještě jedna – připravit dárky pro účastníky tenisové soutěže „ADAM CUP“, která se konala 24. září na tenisových kurtech v Dřevohosticích.

Připravili jsme pro všechny polštářky, pak dle kategorií soutěže sedáky, oplétané keramické misky, korálkové stromečky, obrázky ze dřeva, pletené náramky z gumíček, papírové skládané motýlky a stojánky na tužky upletené z pedigu. Naše vlastnoručně vyrobené dárky se líbily a to nám všem udělalo velkou radost.

Turnaj proběhl v pohodové atmosféře v krásném prostředí, bohužel s velmi malou účastí diváků z řad našich spoluobčanů. Přispělo k tomu i nečekaně krásné počasí, kdy se po studených a deštivých dnech pouze na tento den vyčáslilo. No prostě počasí jak na objednávku. Fandili jsme všem účastníkům turnaje bez výjimek a snad se nám i podařilo zastoupit v zájmu o turnaj i ostatní občany městyse.

MVDr. Marie Foukalová, CSc.

Sraz členů rodiny Spáčilovy

Dovolte mi seznámit vás s velice významnou akcí, která se konala v sobotu dne 16. 8. 2014 v hostinci Na Špici. Byl to první historický sraz členů rodiny Spáčilovy, která pocházela z Debrného mlýna v Dřevohosticích.

V sobotu se nás celkem sešlo 53 rodinných příslušníků. Nejstarší byla 92-letá teta Vlasta Knopová se svým manželem, který je ještě o dva roky starší. Jako projev úcty k jejímu věku byla obdarována kytkou karafiátů. Věkem za ní byla teta Marie Janovská, roz. Spáčilová z Debrného mlýna, která se aktivně podílela na organizaci tohoto srazu, za což jsme jí poděkovali a předali rovněž kytici karafiátů. Nejmladší z rodu byla 4-letá dvojčátka Jakoubek a Kristínka Janovští.

Rodinní příslušníci se sjeli z celé Moravy, a to z Radkovy Lhoty, Bystřice pod Hostýnem, Přerova, Drahotuší, Radslavic, Brna, Syrovic, Havířova, Orlové, Jeseníku, Bruntálu, Rýmařova, Dubňan, Uherského Hradiště, Znojma a hlavně přišli všichni místní Spáčilovci z Dřevohostic. Chyběla jen část rodiny z Prahy a Františkových Lázní. V současné době máme v rodině podnikatele, lékaře, několik inženýrů, učitele, právníky a středoškoláky.

Museli jsme se navzájem představit, protože jen teta Marie Janovská, jako poslední žijící potomek narozený v Debrném mlýně, měla přehled o všech členech naší rozvětvené rodiny. Vlastně polovina z nás přítomných se viděla poprvé v životě. Od všech zúčastněných jsme si vyslechli nové a hlavně zajímavé rodinné příběhy. Bylo co poslouchat a obdivovat.

A něco z historie.

Do Debrného mlýna se praděda František Spáčil, nar. 17. 9. 1856, s manželkou Františkou, nar. 16. 9. 1858, nastěhovali v roce 1890 z Kanovska. Měli celkem 9 dětí.

Na sraz přišli potomci jejich 7 dětí, a to od nejstaršího Bedřicha, nar. 1881, Anežky, nar. 1885, Františky, nar. 1891, Marie, nar. 1893, Antonína, nar. 1896 a nejmladšího Josefa, nar. 1899.

Syn Adolf, nar. 1880 s manželkou a synem Oldřichem zemřeli na španělskou chřipku. Tato epidemie řádila v letech 1918–19. Syn František, nar. 1883, zemřel za 14 dní po porodu. Dcera Aloisie, nar. 1887 se neprovdala.

Praděda František Spáčil začínal hospodařit na Kanovsku jako pololáník, tam obhospodařoval 8 ha půdy. Po přestěhování do Dřevohostic byl úspěšný mlynář a chovatel plemenných koní. Zemřel 8. 1. 1922 v Dřevohosticích. Po jeho smrti na Debrném mlýně zůstal hospodařit nejstarší syn Bedřich s manželkou Františkou. Syn Antonín s manželkou Kristínou a dětmi se odstěhoval s rodinou do mlýna v Turovicích. Nejmladší syn František, vyučený řezník, odešel do pohraničí na jih Moravy – do Podmýče u Znojma. Dce-

ry Anežka, Františka a Marie se provdaly do Radkovy Lhoty, Děhylova a Rýmařova. Svo-
bodná zůstala jen Aloisie, která ze zdravotních důvodů nemohla mít děti.

Byli jsme překvapeni, jak se klan Spáčilů za ta léta rozrostl, a to nepřijelo dalších 50 nej-
bližších členů rodiny. Všichni přítomní si pochvalovali pohodu a nápad tety Marie Janov-
ské a Evy Karkoškové, roz. Spáčilové svolat nás všechny Spáčilovce do Dřevohostic –
rodného městečka našich pradědů a prababiček.

Počasi k nám bylo milosrdné – přes krátký lijáček nám svítilo sluníčko a pan hostin-
ský Zdeněk Krutil nám připravil výborné pohoštění, za což mu z celého srdce děkujeme.

Musíme také poděkovat panu starostovi Dřevohostic Standovi Skýpalovi za jeho
vstřícnost při zajišťování noclehů v předzámčí. Nakonec jsme ubytování nevyužili, pro-
tože na sraz nepřijeli rodinní příslušníci z Františkových Lázní a Prahy.

Všem zúčastněným rodinným příslušníkům přejeme, aby nám zdravíčko vydrželo a my
se mohli zase setkat příští rok v pěkném prostředí městysu Dřevohostice a tím si připo-
menout život našich rodičů a prarodičů z Debrného mlýna.

Ať žije a dále se rozrůstá klan rodiny Spáčilovy!

Sepsala Eva Karkošková

Sdělení vlastníkům půdy v hospodářském obvodu ZD Dřevohostice

S odstupem jednoho roku si dovoluji opět oslovit jménem Zemědělského družstva Dře-
vohostice vlastníky zemědělských pozemků, které ZD Dřevohostice obhospodařuje.

ZD Dřevohostice má i nadále zájem o dlouhodobý pronájem pozemků k země-
dělskému obhospodařování na základě dlouhodobých smluv a o nájmu (pachtu).
S vědomím, že zemědělská půda je jako základní výrobní prostředek k naší hospo-
dářské činnosti nepostradatelná, chceme podpořit i Váš zájem družstvu Vaše pozem-
ky i nadále pronajímat.

Představenstvo Zemědělského družstva Dřevohostice za tím účelem rozhodlo opě-
tovně zvýšit nájemné (pachtovné) za pronajaté pozemky, a to již za rok 2014 o další
0,25 % z úřední ceny půdy (tedy v průměru o cca 250 Kč/ha).

Dle jednotlivých kat. území bude tedy nájemné za 1 hektar pronajaté půdy činit:

k. ú. Bezuchov	2 728 Kč	k. ú. Blazice	2 568 Kč
k. ú. Domaželice	3 088 Kč	k. ú. Dřevohostice	3 066 Kč
k. ú. Křtomil	2 645 Kč	k. ú. Lipová	2 665 Kč
k. ú. Nahošovice	2 480 Kč	k. ú. Oprostovice	1 952 Kč
k. ú. Prusinovice	1 939 Kč	k. ú. Radkova Lhota	3 231 Kč
k. ú. Radkovy	3 228 Kč	k. ú. Rychlov	2 112 Kč
k. ú. Turovice	2 973 Kč		

Nájemné bude vyplaceno v obvyklém termínu, tedy v listopadu a v prosinci 2014.

Je samozřejmostí, že letos vyplácené zvýšené nájemné (pachtovné) je zavazující
pro ZD Dřevohostice k výplatě i pro příští rok. I do budoucna má ZD Dřevohostice
zájem upravovat – zvyšovat nájemné (pachtovné) za půdu a udržet si Vaši přízeň, je
to však odvislé od výnosnosti zemědělského podnikání.

Pokud chceme provozovat naši zemědělskou činnost s dlouholetou perspektivou, se zájmem o udržení a zlepšení půdní úrodnosti a krajiny, provozuschopnosti strojů a zařízení, údržbou budov potřebných pro výrobu, nelze vyplácet nereálné nájemné za půdu.

*Ing. Vladimír Lapáček
předseda ZD Dřevohostice*

Z naší knihovny

Opět zdravím čtenáře z knihovny. Přináším tentokrát příjemnou novinku. V říjnu začal fungovat on-line katalog knih knihovny Dřevohostice. Všichni, kdo mají internet, mohou vyhledat v pohodlí domova informace o knihách, které jsou v knihovně k dispozici. Zjistí tak okamžitě, jestli požadovanou knihu máme, jestli je kniha volná k vypůjčení nebo je právě vypůjčená. Knihu si lze také rovnou zarezervovat.

Pokud by si někdo nevěděl rady jak používat tento systém, ráda vše názorně vysvětlím. Myslím, že je to další správný krok k moderním službám knihovny.

Adresa on-line katalogu:

<http://www.knihovnaprerov.cz/clavius/drevohostice/>

Přeji barevný podzim a příjemné čtení.

Ludmila Valčíková, knihovnice

Dřevohostický básník– kněz P. Tomáš Mnich

(3. 1. 1766 Beňov – 17. 2. 1834 Dřevohostice)

Na velmi pěkném literárním setkání s naším významným hostem z Olomouce – literárním pedagogem, vědcem, literárním kritikem, autorem poezie i prózy a překladatelem polské poezie panem docentem PhDr. Františkem Všetickou, které se uskutečnilo 10. listopadu loňského roku byly skvělým způsobem paní Libuškou Kroutilovou předneseny ukázky z jeho připravovaného románu o národním obrození na Moravě. Román snad v nejbližší době vyjde v některém olomouckém nakladatelství pod symbolickým názvem: „Otevírání oken“. Se svolením autora si dovoluujeme z připravovaného románu docenta PhDr. Františka Všetického, CSc. pro Vás uveřejnit ukázku, která se týká našeho městečka a konkrétně našeho básníka období národního obrození – dřevohostického kněze P. Tomáše Mnicha. Ukázka je z kapitoly „Panychida za patriarchu“. Dřevohostického pana faráře Tomáše Mnicha velmi bolestně zasáhla zpráva o úmrtí skvělé osobnosti našeho národního obrození, jeho učitele Josefa Dobrovského. Domluvil se s svými přáteli ze studií v olomouckém kněžském semináři, rovněž básníky – s P. Janem Zábranským z Jaktáře a s P. Augustinem Kučou z Místku, že se setkají v Dřevohosticích a po roce společně mší svatou uctí památku svého vzácného učitele. A tak nadešel den onen den – 6. ledna 1830.

Ukázka z románu:

Na dřevohostické fáře se vstávalo časně. Tomáš Mnich byl na nohou už o půl šesté, byla ještě naprostá tma. Po šesté trojice puchmajerovců zasedla k snídani. Kuča

pochválil hospodyni, která se čile otáčela kolem trojice kněží. Snídaně ještě neskončila, když Mnich jim oznámil, že vzpomínková panychida bude pokračovat. Včera vzpomínal Jan a nyní je na řadě Augustin. Kuča se zpočátku bránil, ale pak rozveselen a dobře odpočat začal:

„Jan včera vyprávěl historku vážnou, já bych vám chtěl připomnět, jak jsme coby alumnové slavili masopust. Jistě si na to pamatujete. Někdo přinesl do semináře zprávu, že brněnské alžbětinky předešlého roku uspořádaly masopust v maskách. Náš ročník jako první se toho chytil a podnítil velkou taškařici. Tady Jan si dlouho vyráběl masku našeho mile nenáviděného Václava Stacha, který v přednáškách Dobrovského nepokrytě pomlouval. Masku se mu zrovna nepovedla, masopustní taškařice se však vydařila. Horší to bylo druhý den, neboť někdo si stěžoval na rektorátě na naše údajně nevhodné chování. Dobrovský byl na nás tehdy trochu rozhořčen, ale Monse, duše právnická, všechno uhladil. My jsme však měli tehdy hezké povyražení.“

Zabranský s Mnichem se usmívali, v duchu ještě dleli v časech, kdy byli mladiství a nezodpovědní. První se vzpomínal Mnich: „To, co připomněl Augustin, bylo nevážné, já bych se chtěl zmínit o něčem vážnějším. Vzpomínáte si, jak Dobrovský ve svých výkladech o české řeči často rozváděl myšlenku o českém přízvučném? To přece mělo rozhodující význam právě pro nás, kteří jsme se pokoušeli psát poezii. Byl to právě Dobrovský, kdo nás přivedl k psaní, a byl to také on, jenž naše časoměrné pokusy zavrhl a poučil nás o přízvučnosti českého verše. Já a vy rovněž jsme museli všechno předělávat. Pamatuji si, jak nám třem dával Dobrovský ve své pracovní lekci o tom, co je to český přízvuk a kde se nachází. Sám tehdy přiznával, že problém přízvučnosti českého jazyka si poprvé uvědomil teprve v Olomouci, když naslouchal mluvě našich Slezanů. Ti akcentovali zcela jinak, nepochybně pod vlivem polštiny.“

„Máš plnou pravdu, já si to u nás v Jakaři dennodenně uvědomuju v rozmluvách s našimi lidmi,“ doplnil Mnicha Zabranský. „Chtěl jsem jenom říct, že Dobrovský to začal a Antonín Jaroslav Puchmajer to ve svých almanaších posvětil.“

„Píšeš ještě?“ obrátil se na Mnicha Jakařský.

„Ne, už jsem toho nechal, mám ve farnosti a v obci hodně práce. Nepíšu, ale založil jsem zde českou knihovnu.“

Rozhovor plynul dál. Zabranský se zmínil, že před lety vydal básnickou sbírku. Mrzelo jej, že celkem zapadla. Kuča byl o Zabranského pokusu informován, Mnich se však o jeho počínání dovídal teprve dnes: „Musíš nám jeden exemplář poslat do naší knihovny.“

Rozmluvu, která se táhla, přerušila posléze hospodyně a upozornila trojici, že nastal čas. Kostelník už otevřel chrám, mše může začít.

Kněží odešli do kostela sv. Havla a připravili se. Byl všední den, a na mši přesto doputoval poměrně hojný počet věřících. Bylo to asi tím, že Tomáš Mnich celé nedělní kázání věnoval Josefu Dobrovskému a jeho odkazu. Sám byl nyní potěšen, že jeho kázání mělo takový ohlas.

Z kazatelny dnes promluvil Zabranský. Tak si to Mnich přál a tak si to na Jakařském dopředu vyžádal. Jeho kázání mělo vzpomínkový ráz, obrátil se do minula a rozhovořil se o Dobrovského učitelském působení na generálním semináři na Hradisku. Oba jeho kolegy tato řeč do jisté míry překvapila, neboť jejich představení dodnes sršeli hněvem proti tomuto osvícenskému učilišti. Zejména Mnich se obával nepří-

jemných následků, když se však rozhlédl po konkrétních věřících, uvědomil si, že jeho obavy jsou liché.

Slavnostní mši celebroidali všichni tři. Dřevohostický při ní vědomě upřednostňoval své spolubratry. Byl plně zaujat probíhajícím obřadem. V jednom okamžiku byl přesvědčen, že slyší tleskot křídel a zpěv andělů. Obrátil se a zamířil svůj zrak k chrámové klenbě. Nic tam nespatriřil. Ve dvou nejvzdálenějších oknech, jež již delší dobu volala po zasklení, upozoroval však zvláštní bělostný zákmit, o němž byl přesvědčen, že je pokynem a poselstvím.

Obřad skončil, věřící se s kněžími vřele loučili. Několikrát přitom padlo patriarchovo jméno; jméno toho, od něhož nikdy nic nečetli, ale o němž byli od této chvíle přesvědčeni, že šlo o velkého učence. Chrám se vyprázdnil, před oltářem setrvala v tichém zadumání trojice kněží. Všichni tři klečeli a modlili se za duši svého bývalého představeného. Tomáš Mnich, jenž tvořil střed této trojice, danou chvíli prožíval nejhoroucnější. V odevzdání se položil na zem a roztáhl ruce do tvaru rovnoramenného kříže. Oba jeho bratry taková míra odevzdanosti překvapila. Tomáš se nehýbal, jeho setrvávání na zemi připadalo oběma již věčné. Přistoupili posléze k němu a přiměli jej k povstání a k návratu do fary. Zabranský s pohnutím upozoroval, že dřevohostický Mnich pláče...

(Část kapitoly „Panychida za patriarchu“ z připravovaného románu)

Mgr. Zdeněk Smiřický

Vlastivědná společnost Žerotínů Dřevohostice

Starosta chválí

- * paní **Jitku Horákovou** a **Marcelu Zehnálkovou** a pana **Jaroslava Čecha** za květinovou výzdobu amfiteátru v zámecké zahradě na setkání dechovek
- * a účastníci zájezdu také pana **Mgr. Zdeňka Smiřického** za organizaci a připravený program zájezdu Po stopách Žerotínů do Moravské Třebové

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

*si v měsících listopadu, prosinci 2014 a lednu 2015 připomenou
tito naši spoluobčané:*

90 let

Jaroslav Veselý

89 let

Amálie Havlíková

85 let

Bohumil Ondrušek
František Žouželka

83 let

Ladislav Skála
Helena Klimešová
Božena Večeřová
Bohumila Čechová

82 let

Emilie Svršková

81 let

Milada Študentová
Milán Plhák

80 let

Stanislav Pokorný
Jaruška Kulová
Emilie Zbíralová
František Pokorný

75 let

Anna Pokorná
Adolf Kopečný
Alena Plhákova

70 let

Marie Pechová
Jaroslav Hrubý
Mária Stejskalová

60 let

Ludmila Matýsková

*Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví,
osobní štěstí a životní optimismus.*

Narozené děti

Bruno Zehnálek 🐣 Tereza Buchtová 🐣 Tereza Osecká 🐣 Adam Pavlišťík
Natálie Eva Janovská 🐣 Filip Král

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dětiátka a přejeme jim i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Uzavřená manželství

Jakub Stanovský a Tereza Zbíralová
Roman Šimčík a Jana Kroupová
František Poborský a Renata Rolníková
Jakub Kobza a Lenka Reváková
Aleš Frantík a Veronika Seidlová
Michal Kolář a Markéta Mojžíšová

*Vážení novomanželé, na Vaši společné cestě životem
Vám přejeme hodně štěstí, lásky, porozumění a spokojenosti.*

Z našich řad odešli

Pavla Dostálová (42)

*Vážení pozůstalí,
přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.*

Fotky z archivu

Dláždění silnice v Dolní ulici

Na obrázku z doby kolem roku 1926 je první dláždění (kočičí hlavy) silnice v Dolní ulici, vzadu je vidět ještě starý dřevěný most k cukrovaru přes Moštěнку (1865–1930). Vlevo je roh již zbořené farské stodoly, mezi ní a Študentovou chalupou č. 1 (zbořena před rokem 1938), je za plotem mlýnský náhon k Turovskému mlýnu, vpravo je Stoklášková chalupa č. 117. Osoby od levé strany: 1. Mravec (dělník) z Nahošovic, zmrzl v roce 1930, 2. Antonín Novosad (dělník), 3. klečící je dlaždič, 4. Jurčík (dělník, bývalý mistr krejčovský v ochranovně v zámku), 5. dlaždič, 6. Lanč Metoděj stojí před volským spřežením z cukrovaru (tesař, narozen 1904), 7. Kovařík, 8. dlaždič (sedící), 9. Kvasnica (cestář), 10. vzadu stojící na voze taženém cukrovarskými voly je Řezníček („volař“).

Podle popisu Fr. Kužela (1910) přepsal Fr. Kužel

